

رَبَّانِيُونَ لَا رَمَضَانِيُونَ

เดือนเราะมะฎอน โอกาสทองของผู้ที่รักอัลลอฮ์

ชัยคุ ดร.มุฮัมมัด อัลอะรีฟีย์ : เขียน

มุฮัมมัดอิดริส โรจนะนะมี : แปล

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์.....	5
ความโปรดปรานและของขวัญจากพระผู้อภิบาลของเรา...6	
ตักวาคือสิ่งที่ต้องคงอยู่อย่างต่อเนื่อง.....	12
จมจ่อมอยู่กับจอ.....	19
ผลบุญในเดือนเราะมะฎอน.....	28
การควบคุมลิ้น.....	30
การละหมาดในเดือนเราะมะฎอน.....	33
เดือนแห่งอัลกุรอาน.....	42
การเอื้อเฟื้อและการบริจาคทาน.....	52
การอดิการที่แท้จริง.....	56
ห้วงเวลาแห่งการกลับตัวกลับใจ.....	63
บทบัญญัติการถือศีลอด.....	71
บทส่งท้าย.....	82

บทนำ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻ ผู้ทรงกำหนดให้การถือศีลอดเป็นข้อบังคับแก่ปวงบ่าวของพระองค์ เพื่อชำระจิตใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์จากบาปและการละเมิด การสรรเสริญทั้งมวลเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ﷻ ผู้ทรงสร้างเดือนและปี บรรดาชั่วโมงและวันต่างๆ และทรงให้มีความแตกต่างในด้านความประเสริฐและความสูงส่งระหว่างช่วงเวลาเหล่านั้น พระผู้อภิบาลของท่านทรงสร้างสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือกสรร

ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ พระองค์ช่างสมบูรณ์แบบยิ่งนัก พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงตระหนัก ผู้ทรงล่วงรู้การงานของปวงบ่าวและประทานให้พวกเขาตามความเหมาะสม ไม่มีสิ่งใดในฟากฟ้าและแผ่นดินรอดพ้นจากพระองค์ และพระองค์ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง

ทั่วฟากฟ้าคืออาณาจักรของพระองค์ บนแผ่นดินคือความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และในท้องทะเลคืออำนาจของพระองค์

พระองค์ทรงสร้างด้วยความรอบรู้ของพระองค์ แล้วทรงจัดสรรปันส่วนให้แก่ทุกสิ่งและกำหนดวาระสุดท้ายไว้ จากนั้นทรงนับจำนวนทั้งหมดอย่างแม่นยำและกำหนดการกระทำของทุกสิ่งไว้

ข้าพระองค์ขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ﷻ ให้ทรงประทานการสรรเสริญและความสันติแก่ผู้ที่ประเสริฐที่สุดในบรรดาผู้ละหมาดและถือศีลอด และผู้ที่ยืนใน

ในเดือนเราะมะฎอน โอกาสทองของผู้ที่รักอัลลอฮ์

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และเกาะวาฟบายตุลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงสรรเสริญและให้ความจำเริญแก่พวกเขา และประทานความสันติแก่พวกเขาตราบเท่าที่บรรดาผู้ทรงธรรมยังกล่าวถึงพวกเขา และตราบเท่าที่กลางคืนและกลางวันยังคงตามหลังซึ่งกันและกัน

เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์^ﷻ ให้พวกเราเป็นส่วนหนึ่งของประชาชาติที่ดีที่สุดของพระองค์ และทรงยกฐานะของพวกเราในวันกิยามะฮ์ ให้ได้อยู่ร่วมกับพวกเขา

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลามและอัลกุรอาน

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

คำนำสำนักพิมพ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ ผู้ทรงเมตตา ผู้ทรงประทานความเมตตา

มวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ขอการความจำเริญและความสันติจงมีแด่ผู้ประเสริฐที่สุดในบรรดาศาสนทูต ผู้นำของเรา มุฮัมมัด ﷺ วงศ์วานและบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน

หนังสือเล่มนี้เรียบเรียงจากการบรรยายของชัยคุ ดร.มุฮัมมัด อัลอะรีฟียฺ ขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงคุ้มครองท่าน

เราได้พยายามอย่างสุดความสามารถในการอ้างอิงหะดีษที่ผู้บรรยายได้ยกมา ไปยังแหล่งที่มาดั้งเดิมในหนังสือหะดีษ และเราได้แบ่งการบรรยายออกเป็นหัวข้อต่างๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น

เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงเกรียงไกร ขอพระองค์ทรงให้ทุกคนได้รับประโยชน์จากหนังสือนี้ และขออย่าให้เราถูกพรากจากผลบุญ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ ﷻ ทรงเอื้อเฟื้อและทรงใจบุญยิ่ง มวลการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ﷻ พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก

อับดุล มาลิก มุญาฮิด

สำนักพิมพ์ดาร์อุสสลาม

กรุงริยาฎ ประเทศซาอุดีอาระเบีย

ความโปรดปรานและของขวัญจากพระผู้อภิบาลของเรา

ผู้ถือศีลอดทั้งชายและหญิงทั้งหลาย ช่างน่าอัศจรรย์เหลือเกินที่วันนี้ช่างคล้ายคลึงราวกับวันวาน! วันเดือนเลื่อนผ่านไปว่องไวราวกับชั่วพริบตา ประหนึ่งว่าเราเพิ่งได้ต้อนรับและกล่าวอำลาเราะมะฎอนครั้งที่แล้วไปไม่นานนัก แม้หลายเดือนผ่านไปแต่เรากลับรู้สึกราวกับเพียงไม่กี่ชั่วยาม เราก็ได้ต้อนรับเดือนแห่งการถือศีลอดอันประเสริฐอีกครั้ง

ผู้คนมากมายที่เรารู้จัก พวกเขาเคยอยู่ร่วมเดือนเราะมะฎอนกับเราเมื่อหลายปีก่อน แต่วันนี้พวกเขาต้องไปพำนักในหลุมฝังศพเสียแล้ว และกำลังรอคอยการฟื้นขึ้นมาอีกครั้งเพื่อรับการสอบสวนต่อชีวิตที่หมดไป

เราะมะฎอนครั้งนี้อาจเป็นครั้งสุดท้ายสำหรับบางคนในหมู่พวกเรา การที่เราได้มีชีวิตถึงเดือนเราะมะฎอนนั้น ถือเป็นความโปรดปรานและของขวัญอันยิ่งใหญ่จากพระผู้อภิบาลของเรา นี่คือการดีและความจำเริญที่เราควรหลั่งน้ำตาด้วยความปิติยินดี

ผู้ที่บรรลุถึงความยำเกรง (ตักวา) ย่อมตระหนักดีว่าชีวิตของเขาทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง และพระองค์ทรงสามารถจัดการกับมันตามที่พระองค์ทรงประสงค์

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ

"เดือนเราะมะฎอนที่อัลกุรอานได้ถูกประทานลงมาในเดือนนั้น เป็นทางนำสำหรับมนุษยชาติ และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งแห่งทางนำและการแยกแยะระหว่างสวรรค์และความเท็จ" [อัล-บะเกาะเราะฮฺ 2:185]

อันนะสาอีย์และอัลบัยฮะกียัได้รายงานด้วยสายรายงานที่หะสันว่า ท่านนบีﷺ ได้กล่าวว่า:

"เดือนเราะมะฎอนได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นเดือนแห่งความจำเริญ อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงกำหนดให้พวกท่านถือศีลอด(ในเดือน)นั้น ในเดือนนี้ประตูสวรรค์จะถูกเปิด ประตูนรกจะถูกปิด และบรรดาชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ และในเดือนนี้ไม่มีคืนหนึ่งที่ประเสริฐยิ่งกว่าหนึ่งพันเดือน ผู้ใดถูกพรากจากความดีงามของมัน แท้จริงเขาได้ถูกพรากเสียแล้ว!"

ในบันทึกของอัลบุคอรีย์และมุสลิม ท่านเราะสูลุลลอฮ์ﷺ ได้กล่าวว่า

إِذَا جَاءَ رَمَضَانُ، فَتَحَتْ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ،
وَعُلِّقَتِ أَبْوَابُ النَّارِ، وَصُفِّدَتِ الشَّيَاطِينُ

"เมื่อเดือนเราะมะฎอนเริ่มขึ้น ประตูสวรรค์จะถูกเปิด ประตูนรกจะถูกปิด และบรรดาชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่"

ใช่แล้ว หัวใจมากมายโหยหาและจิตวิญญาณปรารถนาที่จะได้พบกับช่วงเวลาเหล่านี้ มันคือเดือนที่ความดีงามถูกทวีคูณและความชั่วถูกลบล้าง ความผิดบาปต่างๆได้รับการให้อภัยและตำแหน่งถูกยกระดับสูงขึ้น ในเดือนนี้ ประตูสวรรค์จะถูกเปิด นรกจะถูกปิด และบรรดาชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ เป็นเดือนที่การงานอันประเสริฐที่สุดถูกกำหนดไว้พร้อมด้วยรางวัลตอบแทนอันยิ่งใหญ่

อัครมุขีและท่านอื่นๆ รายงานว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า

"ในคืนแรกของเดือนเราะมะฎอน บรรดาชัยฏอนจะถูกล่ามโซ่ ญินที่ต้อ ดឹងจะถูกยับยั้ง ประตูนรกจะถูกปิดจนไม่มีประตูใดจะถูกเปิด ประตูสวรรค์จะถูกเปิดจนไม่มีประตูใดจะถูกปิด และมีผู้ร้องเรียก

يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَقْبِلْ وَيَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ

'โอ้ผู้แสวงหาความดี จงเข้ามาเถิด!' และ 'โอ้ผู้แสวงหาความชั่ว จงหยุด เสียเถิด!'

และมีผู้ที่อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่งจะทรงปลดปล่อยพวกเขาจากไฟนรก และ สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกคืน"

ระมะฆอนเป็นเดือนแห่งความตึงามและความจำเริญ เดือนแห่งการพิชิตและชัยชนะ ประวัติศาสตร์ได้บันทึกการสู้รบที่บัตร์และหิฏฏิน และการพิชิตมักกะฮ์และอัลอันตะลุส (สเปน) ล้วนเกิดขึ้นในเดือนระมะฆอนทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้ บรรดาผู้ทรงคุณธรรมจึงถือว่าการมีชีวิตถึงเดือนระมะฆอนเป็นหนึ่งในความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอัลลอฮ์ ﷻ

อัล-มะอลาห์ บิน อัล-ฟิฏล์ กล่าวว่า

"บรรดาสะลัฟเคยวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง เป็นเวลาถึงหกเดือน (ก่อนถึงระมะฆอน) เพื่อให้พวกเขามีชีวิตถึงระมะฆอน!" ยะห์ยา บิน อบี กะษีร กล่าวว่า "พวกเขาเคยกล่าวในดุอาอ์ของพวกเขาว่า โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงประทานความปลอดภัยให้แก่เราจนถึงเดือนระมะฆอน และความปลอดภัยสำหรับเดือนระมะฆอน(เพื่อให้เราสามารถทำความดีได้มากมาย) และขอพระองค์ทรงรับมันจากเรา"

พวกเขาจะเตรียมตัวต้อนรับเดือนระมะฆอนด้วยการละหมาด การถือศีลอด และการบริจาคทานทั้งกลางวันและกลางคืน พวกเขาจะตื่นตื่นใจ น้ำตาคลอเข้าขณะวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาทั้งในยามเย็นและยามสฤฎ ผู้คนเหล่านี้คือตัวอย่างโองการของอัลลอฮ์ ﷻ ที่มีชีวิตที่มีชีวิตจริง

ตั้งที่อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า

فَلَا تَعْلَمَ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
أَفَمَن كَانَ مُؤْمِنًا كَمَن كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ

"สี่ข้างของพวกเขาละทิ้งที่นอน เพื่อวิงวอนต่อพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาด้วยความกลัวและความหวังและพวกเขาบริจาค(ในหนทางของอัลลอฮ์)จากสิ่งที่เราได้ประทานให้แก่พวกเขา ไม่มีชีวิตใดรู้ถึงสิ่งที่ถูกซ่อนไว้สำหรับพวกเขาแห่งความปิติยินดี เป็นรางวัลตอบแทนสำหรับสิ่งที่พวกเขาได้กระทำ"[อัลสัจญะตะ 32:16-17]

เพราะพวกเขาคือ "รีอบบานียูน" (ผู้ผูกพันกับพระผู้เป็นเจ้า) ไม่ใช่ "เราะมะฎอนียูน" (ผู้ผูกพันกับเราะมะฎอน) พวกเขาถือศีลอดทั้งในเดือนเราะมะฎอนและนอกเดือนเราะมะฎอน

ชายผู้ทรงคุณธรรมคนหนึ่งได้ขายทาสหญิงของเขาให้กับผู้อื่น เมื่อเดือนเราะมะฎอนใกล้มาถึง นายคนใหม่ของนางเริ่มเตรียมตัวด้วยการทำอาหารหลากหลายชนิด ทาสหญิงจึงถามว่า "ท่านทำเช่นนี้ไปเพื่ออะไร?"

เขาตอบว่า "เพื่อเตรียมตัวถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน"

นางจึงกล่าวว่า "ท่านถือศีลอดเฉพาะในเดือนเราะมะฎอนเท่านั้นหรือ? ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ﷻ ฉันมาจากกลุ่มคนที่ปฏิบัติต่อทั้งปีเสมือนเป็นเดือน

เราะมะฎอน ฉันไม่ต้องการอยู่กับพวกท่าน จงส่งฉันกลับไปหาพวกเขาเถิด!"
หลังจากนั้นนางจึงถูกส่งกลับไปยังนายคนเดิมของนาง

พวกเขาเข้าใจถึงอิหมะฮฺเบื้องหลังบทบัญญัติการถือศีลอด ไม่ใช่เพียงแค่การงดเว้นจากอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น เพราะการถือศีลอดได้ถูกบัญญัติเพื่อให้มนุษย์ได้รู้ว่าเขามีพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงบัญญัติให้ถือศีลอดเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ และทรงอนุญาตให้ละศีลอดเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ทรงกำหนดสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงเลือกสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ เพื่อที่เราจะได้เคารพยำเกรงพระองค์

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

"โอ้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย! การถือศีลอดได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่มันถูกกำหนดแก่บรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เป็นผู้ยำเกรง(ตักวา)" [อัล-บะเกาะเราะฮฺ 2:183]

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลาม อัลกุรอานและลูกโป่งแต่งงานวันฮิด

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

ตักวาคือสิ่งที่ต้องคงอยู่อย่างต่อเนื่อง

"จงละทิ้งทั้งบาปเล็กน้อย

และบาปใหญ่ เพราะนั่น คือ **ตักวา**

จงใช้ชีวิตดุจดังผู้ที่เดินบนพื้นดินที่เต็มไปด้วยหนาม

จงระมัดระวังทุกอย่างก้าว

และอย่าได้ดูแลบาปเล็กน้อยๆ

เพราะภูเขามหิมาลัยมีก้อนกรวดผสมทั้งสิ้น"

ตักวา คือ ความเกรงกลัวต่อพระผู้ทรงยิ่งใหญ่ การปฏิบัติตามสิ่งที่ถูก
ประทานลงมาในอัลกุรอาน การพอใจในสิ่งเล็กน้อย และการเตรียมพร้อม
สำหรับวันแห่งการเดินทาง(วันกิยามะฮฺ)

ผู้ที่บรรลุลึงตักวาย่อมตระหนักว่าชีวิตของเขาทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์
ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง และพระองค์สามารถจัดการกับมันตามที่พระองค์ทรง
ประสงค์ บุคคลเช่นนี้จึงละหมาดเมื่อถึงเวลาละหมาด และถือศีลอดเมื่อถึงเวลา
ถือศีลอด ญิฮาดเมื่อถึงเวลาญิฮาด และบริจาคทานพร้อมกับผู้ที่บริจาคทาน เขา
ไม่ได้กันส่วนแบ่งหรือโควตาไว้สำหรับตัวเอง แต่กลับมอบชีวิตทั้งหมดของเขา
เป็นวะกัฟ (สิ่งอุทิศ) แต่อัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง แต่เพียงผู้เดียว

ลองพิจารณาดูตัวอย่างของญะอ์ฟร บิน อบี ฏอลิบ ลูกพี่ลูกน้องของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ผู้เป็นพี่น้องกับอะลี บิน อบี ฏอลิบ ท่านเข้ารับอิสลามในช่วงแรกพร้อมกับภรรยาของท่าน ท่านอายุยี่สิบเอ็ดปี ถูกทำร้ายและกดขี่ข่มเหงอย่างไร้ความปรานีในมักกะฮ์ ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงอนุญาตให้ญะอ์ฟรและภรรยาอพยพไปยังหะบะชะฮ์(เอธิโอเปีย) ท่านเป็นผู้มีเกียรติในหมู่ชนของท่าน แต่ท่านได้เดินทางไปยังดินแดนแปลกถิ่นที่ห่างไกล ท่ามกลางเผ่าต่างๆ ที่ไม่คุ้นเคยและภาษาที่ท่านไม่เข้าใจ

ท่านพำนักอยู่ที่หะบะชะฮ์เป็นเวลาสามปี จากนั้นมีข่าวแพร่สะพัดว่าชาวกร็อยซได้เข้ารับอิสลามแล้ว ท่านจึงกลับมาพร้อมภรรยาและลูก แต่กลับพบว่าชาวกร็อยซยังคงปฏิเสธศรัทธา ดังนั้น ท่านนบี ﷺ จึงส่งญะอ์ฟรกลับไปยังหะบะชะฮ์อีกครั้ง และท่านได้ใช้ชีวิตที่นั่นอีกเจ็ดปี

จากนั้นเมื่อท่านนบี ﷺ พิชิตค็อยบَّرได้ ท่านจึงส่งข่าวถึงบรรดามุสลิมในหะบะชะฮ์ให้มายังมะดีนะฮ์ เมื่อพวกเขาเข้ามาในมะดีนะฮ์ ท่านนบีรู้สึกปลาบปลื้มยินดีอย่างยิ่งกับการมาถึงของญะอ์ฟร มีรายงานว่าเมื่อท่านนบีเห็นเขา ท่านได้จูบระหว่างดวงตาของเขา กอดเขาแน่น และกล่าวว่า "ฉันไม่รู้ว่าอะไรทำให้ฉันมีความสุขมากกว่ากัน ระหว่างการพิชิตค็อยบَّرหรือการกลับมาของญะอ์ฟร!"

ญะอ์ฟรมีอุปนิสัยที่คล้ายคลึงกับท่านนบี ﷺ มาก แม้แต่ท่านนบีเองก็เคยกล่าวแก่ญะอ์ฟรว่า "เจ้ามีลักษณะคล้ายฉันทั้งด้านรูปลักษณ์และอุปนิสัย" ญะอ์ฟรเพิ่งอพยพมาถึงเมืองมะดีนะฮ์ ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีข่าวมาแจ้งแก่

ท่านนบี ﷺ ว่าชาวโรมันกำลังรวบรวมกองทัพเพื่อโจมตีมุสลิม ดังนั้น ท่านนบี จึงเตรียมกองทัพเพื่อต่อสู้กับชาวโรมันที่มูตะฮะ และแต่งตั้งชัยด์ บิน ฮาริษะฮ์ เป็นผู้บัญชาการ ท่านได้กล่าวแก่กองทัพว่าหากชัยด์ถูกสังหาร ก็ให้ญะฮัฟร (เป็นผู้บัญชาการ) และหากญะฮัฟรถูกสังหาร ก็ให้อับดุลลอฮ์ บิน เราะวะหะฮ์เป็นผู้

มุสลิมได้เตรียมกองทัพจำนวนสามพันนาย จากนั้นท่านเราะฮ์ลุส ﷺ ได้ส่งพวกเขาออกไป เมื่อบรรดามุสลิมมาถึงมูตะฮะ พวกเขาพบว่าต้องต่อสู้กับทหารโรมันหนึ่งแสนนาย เมื่อการสู้รบเริ่มขึ้น ชัยด์ได้ถอย แต่ถูกโจมตีและเสียชีวิต จากนั้นญะฮัฟรได้รับธงดวงมือขวาของท่านและต่อสู้กับมัน เมื่อการสู้รบทวีความดุเดือด ท่านได้กระโดดลงจากม้าพลางกล่าวว่า:

"โอ้ ช่างงดงามเหลือเกิน สวรรค์และความใกล้ชิดของมัน

เครื่องมือของมันช่างสดชื่นและน่าเพลิดเพลินยิ่งนัก

และสำหรับชาวโรมัน การลงโทษของพวกเขาใกล้เข้ามาแล้ว

บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่ำช้าในวงศ์ตระกูลของพวกเขา

เป็นหน้าที่ของฉันที่จะโจมตีพวกเขาเมื่อฉันพบพวกเขา!"

ด้วยคำกล่าวนั้น ท่านยังคงโจมตีพวกเขาด้วยดาบของท่าน พลางถอยธงดวงมือขวา จากนั้นทหารโรมันคนหนึ่งได้ฟันแขนขวาของท่านจนขาด ท่านจึงรับธงดวงมือซ้าย แต่มือซ้ายก็ถูกตัดขาดเช่นกัน ท่านจึงชูธงด้วยส่วนที่เหลือของแขนทั้งสองข้างจนท่านได้รับชะฮีด ในขณะอายุสามสิบปี

อับดุลลอฮฺ บิน อุมัร กล่าวว่า "ฉันเห็นญะฮ์รเมื่อเขาล้มในสนามรบบนร่างของเขามีบาดแผลมากกว่าเก้าสิบแห่ง ทั้งแผลที่ถูกแทงแผลฟกช้ำ และถูกยิงด้วยลูกธนู และขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ﷻ ไม่มีแม้แต่แผลเดียวที่ลำคอของท่าน"

จากนั้นจึงถูกรับไปโดยอับดุลลอฮฺ บิน เราะวะหะฮฺ จนถูกโจมตีและเสียชีวิตเช่นกัน คอลิด บิน อัลวะลีดจึงได้รับธงไว้และถอนกำลังพลออกจากสนามรบ

นั่นคือเรื่องราวของมูญาฮิดีนที่มูตะฮฺ ในขณะที่เดียวกัน ที่มะดีนะฮฺ อะนัส ได้เล่าว่า

"ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ ได้ออกมาหาพวกเรา ชันมิมบร (แท่นเทศนา) และกล่าวว่า 'เอาไหม ฉันจะบอกข่าวเกี่ยวกับกองทัพของพวกท่านที่กำลังอยู่ในสนามรบครั้งนี้?'

พวกเรากล่าวว่า 'เอาครับ!'

ท่านกล่าวว่า 'ซัยด์ถือธงและถูกโจมตีจนเสียชีวิต จงขอภัยโทษให้เขา'

พวกเขากล่าวว่า 'โอ้อัลลอฮฺ ﷻ ขอทรงอภัยให้เขาและเมตตาต่อเขาด้วยเถิด'

ท่านกล่าวว่า 'แล้วญะฮ์รได้ถือธง และถูกโจมตีจนเสียชีวิต จงขอภัยโทษให้เขา'

พวกเขากล่าวว่า 'โอ้อัลลอฮ์ ﷻ ขอทรงอภัยให้เขาและเมตตาต่อเขาด้วยเถิด'

ท่านกล่าวว่า 'แล้วอัลดุลลอฮ์ บิน เราะวาหะฮ์ได้ถือธงและถูกโจมตีจนเสียชีวิต จงขออภัยโทษให้เขา'

พวกเขากล่าวว่า 'โอ้อัลลอฮ์ ﷻ ขอทรงอภัยให้เขาและเมตตาต่อเขาด้วยเถิด'"

น้ำตาไหลจากดวงตาของท่านนบี ﷺ ขณะที่ท่านก้าวลงจากมิมบร์ จากนั้นท่านได้ไปที่บ้านของญะฮ์ฟัร

อัสมาฮ์ บินติ อุมัยส์ ภรรยาของญะฮ์ฟัรกล่าวว่า "ฉันได้อาบน้ำให้ลูกๆ ทำความสะอาดพวกเขา และขโลมน้ำมัน(ที่ผม)ของพวกเขา และฉันได้นวดแป้งเพื่อเตรียมต้อนรับการกลับมาของญะฮ์ฟัร จากนั้นท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷻ ได้มาหาฉันและขออนุญาตเข้าบ้าน ท่านจึงเข้ามาและกล่าวว่า 'จงเรียกลูกๆ ของพี่ชายฉันมาหาฉันหน่อย' ฉันจึงพาพวกเขามา พวกเขาเหมือนลูกนกตัวน้อยๆ เมื่อพวกเขาเห็นท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ พวกเขาวิ่งเข้ามาหา ค่ำตัวและจูบท่าน พวกเขาคิดว่าท่านคือญะฮ์ฟัรพ่อของพวกเขา ท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷻ เริ่มลูบศีรษะของพวกเขาและร้องไห้ และยังคงลูบศีรษะของพวกเขาและร้องไห้"

อัสมาอีกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮฺ มีข่าวใดจากญะฮันน์มาถึงท่านบ้างไหม?" ท่านยังคงเจียบ นางจึงถามอีกครั้ง "โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮฺ มีข่าวใดจากญะฮันน์มาถึงท่านบ้างไหม?" ท่านตอบว่า "ญะฮันน์ได้เสียชีวิตแล้ว" นางกล่าวว่า "ลูกๆ ของเขาตอนนี้กำพร้าแล้ว ลูกๆ ของเขาตอนนี้กำพร้าแล้ว" ท่านกล่าวว่า "เจ้ากลัวความอดอยากจะเกิดขึ้นกับพวกเขาหรือ? ฉันคือผู้ปกครองของพวกเขาทั้งใน الدنيا และอาคิเราะฮฺ"

ท่านจากไปพลางกล่าวว่า "ให้บรรดาผู้ที่ร้องไห้ จงร้องไห้เพื่อบุรุษเช่นญะฮันน์เถิด" จากนั้นท่านเราะสุล ﷺ ได้กลับไปยังครอบครัวของท่านและกล่าวว่า "จงทำอาหารให้ครอบครัวของญะฮันน์ เพราะพวกเขาได้รับข่าวที่ทำให้พวกเขาวิตกกังวล"

ใช่แล้ว ญะฮันน์ได้เสียชีวิต และเขาได้จากครอบครัวและทรัพย์สินสมบัติของเขาไป แต่เขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ที่กว้างใหญ่ตั้งชั้นฟ้าและแผ่นดิน ท่านนบีกล่าวว่า "ฉันได้เห็นญะฮันน์ในสวรรค์ เขามีปีกสองข้างสีแดงด้วยเลือด กำลังบินอยู่กับบรรดาหมาอิกะฮฺ"

นี่คือความหมายที่แท้จริงของตักวา! การเชื่อฟังอัลลอฮ์ ﷻ ด้วยอวัยวะทุกส่วนของท่าน ดังนั้น ผู้ที่ถือศีลอดด้วยการงดอาหารจากกระเพาะของเขา แต่ไม่ยับยั้งดวงตาของเขาจากการมองสิ่งต้องห้าม และไม่ป้องกันหูของเขาจากการฟังสิ่งต้องห้าม และไม่รักษาลิ้นของเขาจากบาป จะเรียกเขาว่าเป็นผู้มีตักวากระนั้นหรือ? มีผู้คนมากมายเพียงใดที่สะสมผลบุญ(จากการถือศีลอด)ในเวลากลางวัน แล้วเผาผลาญผลบุญเหล่านั้นในเวลากลางคืนด้วยการฟังดนตรีหรือการทำให้สิ่งไม่ดีต่างๆ บรรดาชัยฏอนจากมนุษย์ทำให้สิ่งนั้นดูงดงามสำหรับ

เขา ไข่แล้ว! บรรดาชัยฏอนจากมนุษย์ทำให้มันดุงดงามสำหรับเขา ชัยฏอนจากญินถูกล่ามโซ่ ดังนั้น บรรดาชัยฏอนจากมนุษย์จึงลงมือทำหน้าที่แทน บรรดาชัยฏอนจากมนุษย์ไม่เพียงทำลายคำเค็นของบรรดาผู้ถือศีลอดเท่านั้น แต่ยังทำลายวันเวลาของพวกเขาด้วย

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลามและอัลกุรอาน

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

จมจ่อมอยู่กับจอ

ปัจจุบันในช่วงเดือนเราะมะฎอน ผู้ถือศีลอดบางคนจมจ่อมอยู่กับจอโทรทัศน์หรือโทรศัพท์มือถือทั้งกลางวันและกลางคืน งดเว้นเพียงแค่การกิน การดื่มเท่านั้น พวกเขาไม่ตระหนักว่าพวกเขากำลังประพฤติดนในทางที่ต้องห้าม

ช่างน่าประหลาดใจไม่ใช่หรือ! มีใครในหมู่พวกเราบ้างที่ไม่ยอมรับว่าการมองผู้หญิงที่ไม่ใช่มะห์รอมนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม หรือการร้องเพลงและเครื่องดนตรีนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม หรือการดูการแสดงเวทมนตร์และไสยศาสตร์นั้นเป็นสิ่งต้องห้าม

ไม่เพียงเท่านั้น ลองคิดดูว่ารายการโทรทัศน์หรือสื่อต่างๆได้นำเสนอสิ่งใดต่อผู้ชม ผู้ที่ผลิตและกำกับรายการเหล่านี้ไม่ใช่ นักวิชาการผู้ทรงคุณธรรม หรือผู้ให้คำตักเตือนเพื่อปรับปรุงแก้ไขผู้คน พวกเขาส่วนใหญ่เป็นผู้เสื่อมเสีย ตี๋มสุรา และหมกมุ่นในตัณหา พวกเขาประกาศสงครามกับอัลลอฮ์^ﷻ และเราะสูลของพระองค์ โดยแสวงหาผลกำไรทางการเงิน

บางคนกลายเป็นคนชาชินและไร้ความรู้สึกจนมองไม่เห็นความผิดใดๆ ในการดูชายคนหนึ่งกอดหญิงสาวเพราะเขาแสดงบทเป็นพ่อของเธอ หรืออนเคียงข้างเธอบนเตียงเพราะเขาแสดงบทเป็นสามีของเธอ เราเริ่มปฏิบัติต่อประเด็นนี้โดยไม่รู้สึกระคายตะขงใจราวกับว่ามันเป็นเรื่องไม่ผิดบาปใดๆ เราไม่

รู้สึกกังวลอีกต่อไปเมื่อเห็นผู้หญิงปรากฏตัวโดยไม่สวมใส่ฮิญาบ เราจึงมอง การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ การขโมย การฆาตกรรม การสาปแช่ง และเรายอมรับ ทั้งหมดนี้บนพื้นฐานที่ว่ามันเป็นแค่การแสดง

รายการเหล่านี้สร้างตักวาอะไร? ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ﷻ พวกมัน กำลังทำลายอิมานเล็กๆ น้อยๆ ที่ยังเหลืออยู่ ยิ่งไปกว่านั้น พวกมันยังคง เดินหน้าตามล่าหาตักวาที่เหลืออยู่ในหัวใจเพื่อกำจัดมันออกไป

โอ้บรรดาชายและหญิงผู้ถือศีลอดทั้งหลาย! สิ่งนี้เหมาะสมกับเราะมะฎอน เดือนแห่งความดีงามและความเมตตากระนั้นหรือ? สُبْحَانَ اللَّهِ (อัลลอฮ์ทรงมหาบรียุทธิ์)! คำคินแห่งเราะมะฎอนที่ผู้คนเคยใช้ในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ หรือแสวงหาการอภัยโทษในยามรุ่งสางอยู่ไหนใดเล่า? เวลาที่ผู้คนเคยใช้ในการสวดด้วยความเคารพภักดีหรือยืนละหมาดด้วยความนอบน้อม จนหน้าอกของเขาส่งเสียงเหมือนน้ำที่กำลังเดือดในหม้อต้มเพราะเขาร้องไห้มากเหลือเกิน ทุกคนอยู่ในสภาวะสงบนิ่งและสงบสุข ด้วยความเมตตาที่หลั่งลงมายังพวกเขาและอัลลอฮ์ ﷻ ทรงนำการกระทำของพวกเขาไปอวดต่อหน้าบรรดาละอิกะฮ์ ปัจจุบันโทรศัพท์มือถือออนไลน์ได้เข้ามาแทนที่อิบาดะฮ์ต่างๆ เหล่านั้น ด้วยภาพยนตร์หรือละครที่ต้องห้าม การแข่งขันมวยปล้ำ หรือการแข่งขันฟุตบอล

และสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งกว่านั้นคือ ผู้คนกำลังถูกหลอกในเดือนเราะมะฎอน ด้วยสิ่งที่เรียกว่า "รายการศาสนา" กล่าวคือ ในเดือนชะอฺบานนักแสดงคนหนึ่งรับบทแสดงเป็นคนต่ำช้าเสื่อมเสีย จูบแฟนสาวและดื่มสุรา แล้วจู่ๆ ในเดือน

ระมะภูณินยมนก็เห็นเขาในบทธอบุบกรหรืออุมร์! ส่วนแฟนสาวที่ไร้ศีลธรรมของ
เขาเปลี่ยนมารับบทเป็นท่านหญิงอาอิชะฮ์และท่านหญิงคอดีละฮ์! ช่วงเป็นสิ่งที่
ย้อนแย้งอะไรเช่นนี้!

"เราไม่ได้ข้องเกี่ยวกับคนพวกนี้อยู่แล้ว แต่เราขอตำหนิบรรดาผู้ศรัทธา
ที่รู้ผิดชอบชั่วดี แต่ยังคงให้คุณค่ากับพฤติกรรมเช่นนี้และไม่ตระหนักว่ามันคือ
เรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้เลย มิหนำซ้ำยังคงติดตามผู้คนเหล่านั้นโดยไม่รู้รู้สึก
รังเกียจหรือไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมฝ่าฝืนใดๆของพวกเขาเลย แล้วใครเล่าจะ
กล้าโม้บรรดาชัยชนะที่ต้อติงจากมนุษย์และขัดขวางพวกเขาให้ห่างจากพวก
เรา?

บรรดาชัยชนะเหล่านี้ไม่เคารพความประเสริฐของเดือนระมะภูณิน
และไม่มีความเคารพต่อสายสัมพันธ์ทั้งทางเครือญาติหรือพันธสัญญา พวกเขา
ต่ำช้าและไร้ยางอายเพราะพวกเขาจัดเตรียมความชั่วร้ายเพื่อนำเสนอในเดือน
ระมะภูณิน! ดังนั้น เมื่อเดือนระมะภูณินมาถึง พวกศิลปินบางกลุ่มจึงจัด
แสดงคอนเสิร์ตขึ้น และอีกพวกก็ได้แพร่ภาพละครที่ไร้ยางอายของพวกเขา
ขอให้ใบหน้าเหล่านั้นจงอัปลักษณ์! พวกเขาละเมิดช่วงเวลาแห่งความจำริญ
ของอัลลอฮ์ ﷻ อย่างไรยางอายยิ่งนัก!"

บรรดาผู้สร้างความเสื่อมเสียเหล่านี้ไม่รู้หรือว่าพวกเขาอยู่ในเดือนแห่ง
ความประเสริฐยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืนก็ตาม ความประเสริฐของ
เดือนนี้ที่แม้หากพวกเขาจะถือศีลอดและละหมาดทั้งกลางวันกลางคืน ก็ไม่
สามารถนำมาใช้แทนการขอบคุณพระองค์แม้แต่หนึ่งในร้อยละของความ

ประเสริฐนั้นได้เลย? มันไม่ใช่อื่นใดนอกจากความประเสริฐของอิสลามที่ได้ให้พวกเขามีชีวิตถึงวันแห่งการถือศีลอดและการย็นละหมาด พวกเขาไม่รู้หรือว่าอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงให้ความโปรดปรานแก่พวกเขาด้วยความประเสริฐนี้เหนือสิ่งถูกสร้างมากมายของพระองค์? พวกเขาจะรู้สึกอย่างไรหากอัลลอฮ์ ﷻ ทำให้คนหนึ่งในพวกเขา แทนที่จะเป็นมุสลิมผู้ศรัทธาในความเป็นหนึ่งเดียวของพระเจ้า กลับกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้หิน ผู้บูชาวัว หรือพระเจ้าจอมปลอมอื่นๆ หรือผู้ที่กล่าวว่าอัลลอฮ์ คือหนึ่งในสาม หรือผู้ที่กล่าวว่าอุซัยรเป็นบุตรของอัลลอฮ์ ! ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ โลกทั้งใบจะไม่มีความหมายอะไรต่อเขาเลย หากว่าคนหนึ่งเข้าใกล้อัลลอฮ์ อย่างที่ควรจะเป็น และแสวงหาการอภัยโทษสำหรับความบกพร่องและบาปของเขา

จงดูสภาพของชาวอันศอรหลังสงครามหุญัยน (ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 8/ ค.ศ. 630) ก่อนหุญัยน ชาวอันศอรได้ต่อสู้เคียงข้างท่านนบีที่บัฏร จากนั้นที่อุหุด และต่อมาเมื่อพวกเขาถูกล้อมในคอนดักหรือสงครามสนามเพลาะ พวกเขาต่อสู้และเสียชีวิตจนได้พิชิตมักกะฮ์ร่วมกับท่านในวันที่ 20 เดือนเราะมะฎอน ฮิจญ์เราะฮ์ศักราชที่ 8

อัลบุคอรีและมุสลิมเล่าให้เราทราบว่าสงครามหุญัยนนั้นดุเดือดในช่วงแรก และท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ตกอยู่ในอันตรายและความพ่ายแพ้กำลังคืบคลานมาทางฝ่ายมุสลิม ดังนั้นท่านนบีจึงหันไปยังบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน แต่พวกเขากลับหนีไป ท่านจึงร้องเรียกชาวอันศอร "โอ้ชาวอันศอร!" พวกเขาตอบว่า "พวกเราอยู่ที่นี่ (พร้อมรับใช้) โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์!" พวกเขาจึงกลับมาและตั้งแถวต่อหน้าท่าน พวกเขายังคงต่อสู้ศัตรูด้วยดาบของพวกเขา

สละคำขอของตนเพื่อท่านเราะสูลุลลอฮฺ จนกระทั่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหนีไป และมุสลิมได้รับชัยชนะ

หลังจากสงคราม เมื่อทรัพย์สินสงครามถูกรวบรวมต่อหน้าท่านนบี ชาวอันศอรเริ่มมองและคิดถึงลูกๆ ที่หิวโหยและครอบครัวที่ยากจนของพวกเขา หวังว่าจะได้รับส่วนแบ่งบ้าง ทันใดนั้น ขณะที่พวกเขาอยู่ในสภาพนั้น ท่านเราะสูลุลลอฮฺได้เรียกอัลอักเราะฮฺ บิน หาบิส ผู้ซึ่งเพิ่งเข้ารับอิสลามเมื่อไม่กี่วันก่อน ในช่วงการพิชิตมกกะฮฺ และมอบอัฐให้เขาหนึ่งร้อยตัว จากนั้นท่านเรียกอบู สุฟยานและมอบอัฐให้เขาหนึ่งร้อยตัว และท่านยังคงแบ่งอัฐระหว่างผู้คนที่ไม่ได้ห่มเท เสียสละ และต่อสู้เหมือนชาวอันศอร เมื่อชาวอันศอรเห็นเช่นนี้ พวกเขาจึงกล่าวแก่กันว่า "ขออัลลอฮฺ ﷻ ทรงอภัยให้ท่านเราะสูล ท่านให้แก่ชาวกูร็อยซ์แต่ไม่ได้ให้พวกเรา ทั้งที่ดาบของพวกเรายังชุ่มด้วยเลือดของพวกเขา"

เมื่อผู้นำของพวกเขา สะอ์ด บิน อุบาดะฮฺเห็นเช่นนี้ ท่านจึงไปหาท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ และกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮฺ บรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านจากชาวอันศอรรู้สึกน้อยใจต่อท่าน"

ท่านนบีแปลกใจและกล่าวว่า "เพราะเหตุใดหรือ?"

สะอ์ดกล่าวว่า "เพราะสิ่งที่ท่านทำกับทรัพย์สินสงครามที่ท่านได้มานี้ ท่านแบ่งมันระหว่างกลุ่มชนของท่านและให้จำนวนมากแก่เผ่าอาหรับต่างๆ แต่ชาวอันศอรไม่ได้รับส่วนแบ่งใดๆ เลย"

ท่านกล่าวว่า "แล้วจุดยืนของท่านในเรื่องนี้เป็นอย่างไร โอ้สะอ์ด?"

"โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนหนึ่งในหมู่ชนของข้าพเจ้า"

ท่านนบีจึงกล่าวว่า "จงรวบรวมชนของท่านมาให้ฉัน"

เมื่อพวกเขารวมตัวกัน ท่านเราะสูลุลลอฮ์ได้ไปหาพวกเขา ท่านกล่าวสรรเสริญและขอบคุณอัลลอฮ์ ﷻ แล้วกล่าวว่า "โอ้ชาวอันศอร ดูเหมือนจะมีข่าวลือมาถึงข้าว่าพวกท่านไม่พอใจอะไรบางอย่างหรือไม่?"

พวกเขา กล่าวว่า "สำหรับบรรดาผู้นำของเรา โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ พวกเราไม่ได้กล่าวสิ่งใด และสำหรับกลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเรา(คนหนุ่ม) พวกเรา กล่าวว่า 'ขออัลลอฮ์ ﷻ ทรงอภัยให้ท่านเราะสูล ท่านให้แก่ชาวกูร็อยช์ แต่ละวันพวกเรา ทั้งที่ดาบของพวกเรายังชุ่มด้วยเลือดของพวกเรา'"

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "โอ้ชาวอันศอร พวกท่านไม่ได้หลงทางหรือห่อหรือ แล้วอัลลอฮ์ ﷻ ทรงชี้นำพวกท่านผ่านฉัน?"

พวกเขา กล่าวว่า "ใช่ครับ พวกเราเคยหลงทางมาก่อน และความโปรดปรานและความกรุณาเป็นของอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์"

ท่านกล่าวว่า "พวกท่านไม่ได้ยากจนและเป็นศัตรูที่ขมขื่นต่อกันหรือ หรือ แล้วอัลลอฮ์ทรงทำให้พวกท่านร่ำรวยและประสานดวงใจระหว่างพวกท่าน?"

พวกเขา กล่าวว่า "ใช่ครับ และความโปรดปรานและความกรุณาเป็นของอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์"

จากนั้นท่านเราะสูลุลลอฮ์ก็นิ่งเงิบและพวกเขาก็นิ่งเงิบ ท่านรอและพวกเขาก็รอ แล้วท่านก็กล่าวว่า "พวกท่านจะไม่ตอบฉันหรือ โอ้ชาวอันศอร?" พวกเขาบอกว่า "จะให้พวกเราตอบท่านว่าอย่างไร โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์? ในเมื่อความโปรดปรานและความกรุณาเป็นของอัลลอฮ์และเราะสูลของพระองค์"

ท่านกล่าวว่า "ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ หากพวกท่านประสงค์ พวกท่านอาจกล่าวบางสิ่ง และพวกท่านจะพูดความจริงในการกล่าวเช่นนั้น และพวกท่านจะถูกเชื่อถือ หากพวกท่านประสงค์ พวกท่านอาจกล่าวว่า 'ท่าน(หมายถึงเราะสูลุลลอฮ์)มาหาพวกเราในฐานะผู้ถูกปฏิเสธแล้วพวกเราที่ศรัทธาต่อท่านท่านถูกทอดทิ้งแล้วพวกเราที่สนับสนุนท่าน ท่านเป็นผู้ถูกขับไล่แล้วพวกเราที่ให้ที่พักพิงท่าน ท่านมาในฐานะผู้ขัดสนแล้วพวกเราแบ่งปันให้ท่าน"

จากนั้นท่านกล่าวว่า "โอ้ชาวอันศอร พวกท่านน้อยใจต่อเราะสูลของอัลลอฮ์ เพราะสิ่งเล็กน้อยชั่วครวของคunyaที่ฉันมอบให้แก่ผู้คนเพื่อให้พวกเขายอมรับอิสลาม ในขณะที่พวกท่านได้รับความไว้วางใจในอิสลามของพวกท่านกระนั้นหรือ? ชาวกูร็อยช์เพิ่งออกจากญะฮิลียะฮ์ (ความโง่เขลา ก่อนอิสลาม) และออกจากความทุกข์ยาก และฉันต้องการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้พวกเขาและประสานสัมพันธ์กับพวกเขา พวกท่านไม่พอใจกระนั้นหรือ โอ้ชาวอันศอร ในขณะที่คนอื่น ๆ กลับไปพร้อมแกะและอูฐ แต่พวกท่านกลับบ้านไปพร้อมกับเราะสูลของอัลลอฮ์? หากผู้คนกลุ่มหนึ่งเดินเข้าไปในหุบเขาหรือทางหนึ่ง แต่ชาวอันศอรเข้าไปในอีกหุบเขาหนึ่งหรือทางหนึ่ง ฉันจะเลือกเดินตามการเลือกของชาวอันศอร ขอสาบานต่อผู้ซึ่งชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในพระหัตถ์ของ

พระองค์ หากไม่เพราะมีการอิญเราะฮ์อีกครั้ง ฉันก็จะยังคงเป็นชายคนหนึ่งจากชาวอันศอร” แล้วท่านก็ขอดูอาให้ชาวอันศอร

"اللَّهُمَّ ارْحَمْ الْأَنْصَارَ وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ وَأَبْنَاءَ الْأَنْصَارِ"

“โอ้อัลลอฮ์ ขอทรงเมตตาต่อชาวอันศอร และลูกหลานของชาวอันศอร และลูกของลูกหลานชาวอันศอร" ชาวอันศอรจึงร้องไห้จนคราของพวกเขเปียกชุ่มและกล่าวว่า "พวกเราพอใจแล้วที่ได้ท่านเราะสูลุลลอฮ์เป็นส่วนแบ่งและสิ่งที่มีค่ายิ่งของพวกเรา!" จากนั้นท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ก็ออกไปจากที่ชุมนุมและพวกเขาก็แยกย้ายกลับไปสู่อำนาจของตนเอง

ใช่แล้ว อิสลามที่พวกเขาได้รับการชี้นำนั้นดีกว่าทรัพย์สินที่พวกเขาสะสม

ดังนั้น ชาวดีจึงเป็นของผู้ที่ตระหนักถึงความประเสริฐนี้ และได้บรรลุถึงตักวา การถือศีลอดในเดือนนี้และได้รับผลบุญอย่างสมบูรณ์ เขาต้อนรับเราะมะฎอนอย่างครบถ้วนและส่งมอบให้แก่บรรดาละอิกะฮ์อย่างครบถ้วน โดยปราศจากการนินทา ไม่ได้กู่ขาวลือเพื่อทำร้ายผู้ศรัทธา ไม่ล่าช้าในการละหมาด และไม่ตกอยู่ในสิ่งต้องห้าม

เขารู้ว่าอวัยวะและส่วนต่างๆของเขาได้ทำหน้าที่แล้ว เขาจึงอยู่ในยามคำคืนในสภาพสุญูดและยืนละหมาด เขากลับโลกหน้าและหวังความเมตตาจากพระผู้อภิบาลของเขา บรรดาบ่าวที่เป็นเช่นนั้น คือ ร็อบบानीยูน หรือ ผู้ที่รักดี

ต่อพระผู้อภิบาลของทุกเดือน ภายในของพวกเขาก็เหมือนภายนอก เดือนเขาวาลของพวกเขาก็เหมือนเดือนรอมฎอน

เมื่อเขาถือศีลอด ร่างกายและอวัยวะของเขาก็ถือศีลอดด้วย ดังที่อัลกุรอานกล่าวไว้ว่า

أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا
وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ

"ผู้ที่เขาเป็นผู้รักดี ในยามค่ำคืนในสภาพของผู้สujudและผู้ยืน (ละหมาด) เขาหวั่นเกรงต่อโลกอาคิเราะฮ์และหวังในความเมตตาของพระผู้เป็นเจ้าของเขา..." [อัล-ซุมัร 39:9]

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลามและอัลกุรอาน

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

ผลบุญในเดือนเราะมะฎอน

ชาวดีแต่ปวงบ่าวแห่งพระผู้เป็นเจ้าของทุกเดือน จิตใจของพวกเขาเป็น
เช่นการแสดงออกภายนอกของพวกเขา เดือนเขาวาลของพวกเขาเป็นเช่นเดือน
เราะมะฎอนของพวกเขา ในขณะที่ผู้อื่นกำลังเฟลิดเฟลินและประมาทกับการใช้
ชีวิต แต่พวกเขายังคงอยู่ในการรำไห้และวิงวอนต่อพระองค์ เพราะพวกเขา คือ
ร็อบบานียูน หรือ ผู้ที่ขะมักเขม้นในการแสวงหาความพอพระทัยจากพระผู้
อภิบาลของพวกเขาตลอดทั้งปี ไม่ใช่เราะมะฎอนียูน หรือ ผู้ที่ขะมักเขม้น
เฉพาะในเดือนเราะมะฎอน

พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่เหมาะสมกับคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ดังที่มีใน
เศาะฮี้ฮัยน์: "ทุกการงานของลูกหลานอาดัม ความดีหนึ่งจะได้รับ(การตอบแทน)
สิบเท่าจนถึงเจ็ดร้อยเท่า อัลลอฮฺ ﷻ ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงสูงส่งตรัสว่า
'ยกเว้นการถือศีลอด เพราะมันเป็นไปเพื่อข้าและข้าจะตอบแทนมันเอง เขาละ
ทิ้งความใคร่ อาหาร และเครื่องดื่มของเขาเพื่อข้า ผู้ถือศีลอดจะมีความปิตียินดี
สองครั้ง คือ ความปิตียินดีเมื่อเขาละศีลอด และความปิตียินดีเมื่อเขาพบพระผู้
เป็นเจ้าของเขา กลิ่นปากของผู้ถือศีลอดนั้นหอมยิ่งกว่ากลิ่นขมด ณ อัลลอฮฺ
ﷻ "

และในเศาะฮียัยน์เช่นกัน ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

"ผู้ใดถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนด้วยการศรัทธาและหวังในผลบุญ เขาจะได้รับการอภัยในบาปที่ผ่านมาของเขา" และมุสลิมรายงานว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า: "ผู้ใดถือศีลอดหนึ่งวันในหนทางของอัลลอฮ์ ﷻ พระองค์จะทรงให้ใบหน้าของเขาห่างจากไฟนรกเป็นระยะเจ็ดสิบฤดูไปไม่ร่วง" และในบุคอรีมีรายงานว่าในสวรรค์มีประตูหนึ่งเรียกว่า อีร-รียยาน บรรดาผู้ถือศีลอดจะเข้าทางประตูนี้ ไม่มีผู้ใดเข้าทางนี้นอกจากพวกเขา เมื่อพวกเขาเข้าไปแล้ว ประตูจะถูกปิด จะไม่มีผู้ใดได้เข้าทางนี้อีก และไม่มีข้อสงสัยว่าผลบุญอันมากมายนี้จะไม่เป็นของผู้ที่เพียงงดเว้นจากอาหารและเครื่องดื่มเท่านั้น แต่จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามมารยาทของการถือศีลอดด้วย

การควบคุมลี้

ผู้ถือศีลอดที่มีตักวาจะควบคุมลี้ของเขา ท่านนบีกกล่าว ดังที่บันทึกโดยอัล-บุคอรี:

"ผู้ใดไม่ละทิ้งการพูดเท็จและการประพฤติดุที่เป็นเท็จ อัลลอฮ์ ﷻ ไม่ทรงต้องการให้เขาละทิ้งอาหารและเครื่องดื่มของเขา" และในบันทึกของอัล-บุคอรีและมุสลิม ท่านกล่าวว่า "การถือศีลอดเป็นโล่กำบัง เมื่อคนหนึ่งคนใดในพวกท่านถือศีลอด เขาไม่ควรพูดจาลามก หรือทำบาป หรือโต้เถียงด้วยความโง่เขลา หากมีใครด่าว่าเขา เขาควรกล่าวว่า **"إِنِّي صَائِمٌ"** 'ฉันกำลังถือศีลอด'"

บรรดาสะลัฟจะพยายามระมัดระวังการพลั้งเพลอของลี้แม้ในยามที่ไม่ได้ถือศีลอด แล้วลองจินตนาการดูว่าพวกเขาจะเป็นอย่างไรในขณะถือศีลอดโดยอบู ฮุร็อยเราะฮ์และบรรดาสหายนของท่านเคยนั่งในมัสยิดขณะถือศีลอดโดยกล่าวว่า "พวกเรากำลังรักษาการถือศีลอดของเรา" นี่คือสภาพของผู้ที่มีสติปัญญา ทำไมเขาจะต้องนินทาเพื่อทำให้ความดีของเขาถูกมอบให้แก่ผู้อื่นด้วยเล่า? अबดุลลอฮ์ อบินู อัล-มุบาร็อกได้กล่าวแก่สุฟยาน อัชเชารีว่า "โอ้อับดุลลอฮ์ ช่างน่าทึ่งยิ่งนัก อบู หะนีฟะฮ์นั้นห่างไกลจากการนินทาเหลือเกิน!" สุฟยานกล่าวว่า "ท่านมีสติปัญญามากเกินกว่าที่จะวางความดีของท่านไว้ภายใต้การควบคุมของผู้ที่จะเอามันไป!"

บางคนในหมู่พวกเขาถึงกับตำหนิตัวเองแม้ในการพูดที่อนุญาต ยิ่งไปกว่านั้นสำหรับคำพูดที่ไม่อนุญาต อิบ努 กุตามะฮฺ (นักวิชาการผู้มีชื่อเสียงในอดีต) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ"ความอ่อนโยนของหัวใจและการร้องไห้" เล่าจากมาลีก บิน ฎ็อยซอม จากบิดาของท่านเล่าว่า "รียาหฺ อัลก็อยสีย์มาหาพวกเราและถามหาบิดาของฉันหลังละหมาดอัศร พวกเรากล่าวว่า 'ท่านกำลังนอนหลับอยู่'

เขากล่าวว่า 'มีการนอนหลังอัศรด้วยหรือ ในเวลาเช่นนี้เนี่ยนะ? นี่เป็นเวลาสำหรับการนอนหรือ?' แล้วเขาก็หันหลังและเดินจากไป

พวกเราจึงพูดกับคนรับใช้ว่า ไปตามเขาและถามว่าพวกเราควรปลุกท่านไหม? คนรับใช้จึงตามไป แต่ไม่กลับมาจนกระทั่งหลังมัฆริบ

"พวกเราถามว่า 'เจ้าตามเขาทันไหม?' คนรับใช้กล่าวว่า 'เขายุ่งเกินกว่าจะเข้าใจฉัน ฉันตามไปทันเขาตอนที่เขากำลังอยู่ที่กุโบร์ และเขากำลังพูดตำหนิตัวเองอยู่'

คนรับใช้กล่าวว่า รียาหฺ อัลก็อยสีย์กำลังพูดกับตัวเองว่า โอ้ ทำไมเจ้าถึงพูดว่า "นี่การนอนอะไรกัน! ก็ปล่อยให้เขาอนเมื่อเขาต้องการสิ! เจ้ากำลังถามในสิ่งที่ไม่ใช่ฐานะของเจ้าเลย! ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ^ﷻ ว่าฉันจะละหมาด"(เพื่อขออภัยโทษต่ออัลลอฮฺในสิ่งที่กล่าวออกไป)!

ใช่แล้ว จงตรวจสอบตัวเจ้าเอง และอย่าคิดว่าการกระทำหรือคำพูดใดเป็นเรื่องเล็กน้อย

วันหนึ่งท่านหญิงอาอิชะยืนอยู่กับท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ และกล่าวถึงท่านหญิงศอฟียะฮ์ ภรรยาอีกคนหนึ่งของท่าน ด้วยความอิจฉา นางกล่าวว่า

"โอ้ท่านรอซูลของอัลลอฮ์ ซอฟียะฮ์เป็นอย่างนั้นและอย่างนี้" หมายความว่านางเป็นคนตัวเตี้ย ท่านนบีจึงกล่าวว่า "เจ้าได้เปล่งวาจาหนึ่ง หากมันผสมกับน้ำในทะเล มันก็จะทำให้น้ำนั้นเป็นเน่าเสีย" อัลดริมิซีย์รายงานและกล่าวว่า เป็นหะดีษหะสันเศาะฮีห

อัลบุคอรีและมุสลิมรายงานว่าท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า

"บุคคลหนึ่งอาจเปล่งวาจาโดยไม่ทันคิด (โดยไม่ได้คิดว่ามันดีหรือเลว) และด้วยผลของการนี้ เขาจะตกลงในไฟนรก ลึกยิ่งกว่าระยะทางระหว่างทิศตะวันออกและทิศตะวันตก"

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลามและอัลกุรอาน

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

การละหมาดในเดือนเราะมะฎอน

พี่น้องผู้ถือศีลอดทั้งหลาย หนึ่งในการทำงานที่ประเสริฐที่สุดในเดือนอันทรงเกียรตินี้คือการละหมาดกียามุลลัยลฺ (ละหมาดในยามค่ำคืน) มีรายงานในหะดีษบันทึกโดยอัลบุคอรียฺและมุสลิมว่า ท่านนบีได้กล่าวว่า:

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

"ผู้ใดดำรงไว้ซึ่งการละหมาดในค่ำคืนของเราะมะฎอนด้วยความศรัทธาและหวังในผลบุญ (มิใช่เพื่อการโอ้อวด) บาปในอดีตของเขาจะได้รับการอภัย"

อีกทั้งอัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงสรรเสริญบรรดาผู้ศรัทธา โดยตรัสว่า:

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا

وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا

"และปวงบ่าวของพระผู้ทรงกรุณาปรานีคือบรรดาผู้ที่เดินบนแผ่นดินด้วยความสงบเสงี่ยม และเมื่อพวกเขาถูกคนโง่เขลากล่าวร้าย พวกเขาก็ตอบกลับด้วยถ้อยคำที่สุภาพอ่อนโยน และบรรดาผู้ที่ใช้เวลาค่ำคืนต่อหน้าพระผู้อภิบาลของพวกเขาด้วยการสุญูด (ก้มกราบ) และการยืนละหมาด..." [อัลฟุรกอน 25:63-64]

การละหมาดยามค่ำเป็นแบบอย่างอันงดงามของท่านบี ﷺ และบรรดาเศาะหาบะฮ์ ดังที่ปรากฏในบันทึกของอัลบุคอรีย จากหุซัยฟะฮ์ เล่าว่า

"ข้าพเจ้าได้ร่วมละหมาดกับท่านนบีในคืนหนึ่ง ท่านเริ่มด้วยซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ ข้าพเจ้าคิดว่าท่านคงจะรูกู หลังจากหนึ่งร้อยอายะฮ์ แต่ท่านยังคงอ่านต่อ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าท่านคงจะอ่านจบทั้งซูเราะฮ์ในหนึ่งร้อยอายะฮ์ เมื่อท่านอ่านจบ แทนที่จะรูกู ท่านกลับเริ่มอ่านซูเราะฮ์อันนิชาอจนจบ แล้วต่อยด้วยซูเราะฮ์อาลิอิมรอน ท่านอ่านด้วยจังหวะที่นุ่มนวลไพเราะ ยามใดที่ถึงอายะฮ์แห่งการสวดดี (ตัสบีหฺ) ท่านก็กล่าวสวดดีต่อพระองค์ เมื่อถึงอายะฮ์แห่งการวิงวอน ท่านก็วิงวอนขอ และเมื่อพบอายะฮ์ที่กล่าวถึงการขอความคุ้มครอง ท่านก็ขอความคุ้มครอง จากนั้นท่านรูกูพร้อมกล่าวว่า 'สُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ' (มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลผู้ทรงยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์) โดยใช้เวลาในการทำรูกูยาวนานเท่ากับการยืน แล้วท่านกล่าว 'سَمِعَ اللَّهُ نِدَاءً' (อัลลอฮ์ ทรงได้ยินผู้ที่สรรเสริญพระองค์) พร้อมยืนนานใกล้เคียงกับเวลาที่ใช้ในการทำรูกู จากนั้นท่านสุญูด พลางกล่าว 'สُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ' (มหาบริสุทธิ์แด่พระผู้อภิบาลผู้ทรงสูงส่งของข้าพระองค์) และการสุญูดของท่านยาวนานใกล้เคียงกับการยืนของท่าน"

ท่านอบูบักรฯ มักจะละหมาดในยามค่ำคืนตามที่อัลลอฮฺ ﷻ ทรงให้
ความสามารถแก่เขา พร้อมกับหลังน้ำตาอยู่เสมอ ส่วนท่านอุมราก็ละหมาดใน
ยามค่ำคืนตามที่อัลลอฮฺ ทรงให้ความสามารถแก่เขา จนกระทั่งผ่านไปครึ่งคืน
จากนั้นท่านจะปลุกครอบครัวให้ลุกขึ้นละหมาด พลังกล่าวว่า "ละหมาดเถิด
ละหมาดเถิด!" พร้อมอ่านอายะฮฺนี้:

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا تَسْتَكَرْ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

"และจงกำชับครอบครัวของเจ้าให้ดำรงละหมาด และจงอดทนในการ
ปฏิบัติมัน เรามีได้ขอปัจจัยยังชีพจากเจ้า แท้จริงเราต่างหากที่ให้ปัจจัยยังชีพแก่
เจ้า และฉันปล่อยอันงดงามนั้นสำหรับบรรดาผู้ยำเกรง" [ฏอฮา 20:132]

พวกเขาละหมาดต่อพระผู้อภิบาลด้วยความจริงใจ ดุจดั่งผู้ที่โหย
หาอัลลอฮฺ ﷻ ด้วยสำนึกในความโปรดปรานที่พระองค์ทรงมีต่อพวกเขา ยืน
อย่างถ่อมตนและนอบน้อมเบื้องหน้าพระองค์ ด้วยความรักที่เพิ่มพูนและความ
ปรารถนาที่จะได้เข้าสู่สวนสวรรค์ของพระองค์

แม้แต่บรรดาผู้ที่มาภายหลังจากพวกเขาก็เช่นกัน ดังเช่นมุฮัมมัด บิน
คอฟีฟ ขออัลลอฮฺ ﷻ ทรงเมตตาท่าน ที่ประสบกับอาการปวดบั้นเอวอย่าง
รุนแรงจนไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ แต่เมื่อมีการอะซานเรียกไปสู่การละหมาด
ผู้คนต้องแบกท่านไปยังมัสยิด จนมีผู้กล่าวแก่ท่านว่า "แท้จริงอัลลอฮฺ ทรงให้
การผ่อนปรนแก่ท่านแล้ว (จากการไปมัสยิด) ดังนั้น ท่านควรผ่อนปรนกับตัวเอง

บ้าง..." ท่านกลับตอบว่า "ไม่มีวัน! หากท่านได้ยินเสียงเรียก 'มาสู่การละหมาด' แล้วไม่เห็นเข้าในแถวละหมาด (ในมัสยิด) ก็จงมองหาเข้าในสุสานเถิด!"

ช่างประเสริฐยิ่งนักบรรดาผู้ป่วยเหล่านี้! แต่ในความเป็นจริง ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ความจริงแล้วพวกเรต่างหากที่เป็นผู้ป่วย!

ในยามค่ำคืนอันมืดมิด มัสนูร บิน อัลมูตะมิม จะสวมเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของท่าน แล้วขึ้นไปบนดาดฟ้าของบ้านเพื่อละหมาด เมื่อท่านเสียชีวิต เด็กน้อยคนหนึ่งที่อยู่บ้านใกล้กันพูดกับมารดาว่า "คุณแม่ครับ ต่อไม้ท่อนนั้นที่เคยตั้งอยู่ในยามค่ำคืนบนดาดฟ้าบ้านเพื่อนบ้านของเรา... ลูกไม่เห็นมันแล้ว!" มารดาตอบว่า "ลูกเอ๋ย นั่นไม่ใช่ท่อนไม้หรอก นั่นคือมันซูรที่กำลังละหมาด และตอนนี้ท่านได้เสียชีวิตแล้ว"

พวกเขาตระหนักถึงความยิ่งใหญ่ของพระผู้อภิบาลยามเย็นอยู่เบื้องหน้าพระองค์ อับู ซุรอฮะฮ์ อรรอซีห์ เป็นอิหม่ามประจำมัสยิดมาเป็นเวลาสี่สิบปี วันหนึ่งมีนักเรียนหะดีษมาหาท่าน พวกเขาสังเกตเห็นว่ามีตัวอักษรเขียนอยู่ในมิมหอรอบ [ซุ้มโค้งที่ด้านหน้าของมัสยิดที่อิหม่ามยืนนำละหมาด] พวกเขาจึงถามว่า "อะไรคือบทบัญญัติเกี่ยวกับการเขียนในมิมหอรอบ?"

ท่านตอบว่า "กลุ่มหนึ่งจากบรรพชนไม่ชอบการกระทำนี้ และข้าก็ห้ามและไม่ชอบเช่นกัน"

พวกเขากล่าวว่า "แต่ในมิมหอรอบของท่านก็มีตัวอักษรเขียนอยู่! ท่านไม่รู้หรือ?"

ท่านตอบว่า "สุบหานัลลอฮฺ! (มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮฺ) เมื่อบ่าวยืนอยู่เบื้องหน้าอัลลอฮฺ ผู้ทรงสูงส่ง เขารู้หรือว่ามีอะไรอยู่เบื้องหน้าเขา!"

อับดุลร็อซซาก เคยเล่าถึงครูของท่าน สุฟยาน อัซเซารี๊ ว่า "สุฟยาน อัซเซารี๊ ได้มาหาข้าหลังจากละหมาดอิฮาอ์ ข้าจึงนำอาหารเย็น ลูกเกิด และกล้วยมาให้ท่าน ท่านรับประทานอย่างเอร็ดอร่อย เมื่อเสร็จแล้ว ท่านก็ลุกขึ้นอาบน้ำละหมาด จากนั้นท่านได้รัดผ้าอิซาร์ (ผ้านุ่งท่อนล่าง) ให้แน่นรอบเอว แล้วหันหน้าไปทางกิบละฮ์ และกล่าวว่า 'โอ้ อับดุลร็อซซาก มีสุภาษิตกล่าวว่า "จงให้อาหารลา แล้วใช้งานมันหนัก ๆ!" ดังนั้น พวกเขากำลังจัดแถวและละหมาดจนกระทั่งรุ่งเช้า"

อิบนุ วัฮบ เล่าว่า "ข้าเห็นสุฟยาน อัซเซารี๊ ในมัสยิดหะรอหมักกะฮ์ หลังจากละหมาดมัฆริบเสร็จแล้ว ท่านได้สุญูด และไม่เงยศีรษะขึ้นจนกระทั่งได้ยินเสียงอะซานเรียกละหมาดอิฮาอ์"

พวกเขาต่างแข่งขันกันในการทำความดี

อบู มุสลิม อัลเคาลานี๊ ตาบีอินท่านหนึ่ง เคยยื่นละหมาดคีนหนึ่งจนเท้าของท่านเมื่อยล้า ท่านจึงเขียนเท้าของท่านด้วยสัฟลางกล่าวว่า "บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ คิดหรือว่าพวกเขาจะเป็นผู้ใกล้ชิดท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว? ขออัลลอฮ์ ทรงเป็นพยาน เราจะยืนหยัดในการภักดีจนได้อยู่เคียงข้างท่าน(เราะฮ์ลุล) เพื่อให้พวกเขา(เศาะหาบะฮ์)รู้ว่าหลังจากพวกเขานั้น ยังมีบุรุษผู้แน่วแน่ในศรัทธาสืบทอดเจตนารมณ์อยู่ด้วย!"

พวกเขาพบความนอบน้อมในการละหมาดและการสยบยอมในการ
สุญูดของพวกเขา อัซซะฮะบีย์เล่าจากสหายคนหนึ่งของซุบัยฮ์ บิน
อัลหัจญัจญ์ว่า "ซุบัยฮ์มักจะละหมาดยาวและนาน ข้าไม่เคยเห็นท่านรูกูเลย
นอกจากข้าคิดว่าท่านลิ้ม (ที่จะลุกขึ้น) และ ข้าไม่เคยเห็นท่านนั่งระหว่างสุญูด
ทั้งสองนอกจากข้าคิดว่าท่านลิ้ม (ที่จะลุกขึ้น)"

ในหนังสือหนังสือ "หิลยะฮ์ อัลเอาเลียอา วะ ฎอเบกะฮอด อัลอัศฟิยาฮ์"
โดยอับดุลนุอัยม อัลอัศซะฮานีย์ ได้กล่าวถึงอับดุลอะฮ์ บิน มุฮำญิรว่า ท่านเป็นบ่าว
ผู้กตัญญู อ่อนน้อมถ่อมตน และรำลึกถึงอัลลอฮ์ อยู่เสมอ มารดาของท่าน
นับถือศาสนาไซโรอัสเตอร์ และท่านเป็นผู้ที่กตัญญูและอ่อนโยนต่อนางอย่างยิ่ง
ท่านเชิญชวนนางสู่อิสลาม แต่นางปฏิเสธ จนกระทั่งวันศุกร์หนึ่ง ท่านกลับจาก
ละหมาดอัศร และนางได้แจ้งข่าวดีว่านางได้เข้ารับอิสลามและกล่าวคำปฏิญาณ
ทั้งสองแล้ว ท่านจึงก้มลงสุญูดต่ออัลลอฮ์ พลางหลั่งน้ำตาและวิงวอนขอ
อาอ์ โดยไม่แยงศีรษะขึ้นจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

สตรีผู้เคร่งครัดในการเคารพภักดีก็มีด้วยเช่นกัน

มุอาซะฮ์ อัลอัดวีเยฮ์ มักจะละหมาดตลอดคืน นางกล่าวว่า "ข้า
ประหลาดใจนักกับผู้ที่หลับไหล ทั้งๆที่เขารู้ว่าเขาจะต้องนอนยาวนานเพียงใด
ในความมืดมิดแห่งหลุมฝังศพ!" แล้วนางก็รำไห้

เช่นเดียวกับหัฟซะฮ์ บินติ สิริน นางจะจุดตะเกียงยามค่ำคืนและยืน
ในพื้นที่ละหมาดของนาง พร้อมวางผ้าห่อศพไว้ใกล้ๆ เพื่อให้ระลึกถึงความตาย
ในขณะละหมาดและเพิ่มความนอบน้อมถ่อมตน

ใช่แล้ว พวกเขาปฏิบัติทั้งรุกูและสุญุด ละหมาดทั้งกลางวันและกลางคืนจนกลายเป็นวิถีชีวิต

อัลหะสัน บิน คอลีห์ มีสาวใช้คนหนึ่งที่ถูกขายให้กับครอบครัวหนึ่งไปในยามดึกที่บ้านเจ้านายใหม่ นางร้องเสียงดังว่า "ทุกท่าน ถึงเวลาละหมาดแล้ว ถึงเวลาละหมาดแล้ว!"

พวกเขาตื่นขึ้นด้วยความตกใจและถามว่า "รุ่งสางแล้วหรือ?"

นางตอบว่า "ทุกท่านละหมาดเฉพาะที่เป็นฟิรฎู (บังคับ) เท่านั้นหรือ?" แล้วนางก็ลุกขึ้นละหมาด

เมื่อถึงยามเช้า นางกลับไปหาเจ้านายเดิมและกล่าวว่า "ท่านชายดิฉันให้กับคนชั่วเสียแล้ว พวกเขาละหมาดเฉพาะที่เป็นฟิรฎูและถือศีลอดเฉพาะที่เป็นฟิรฎูเท่านั้น! ขอท่านโปรดรับดิฉันกลับด้วยเถิด" เจ้านายจึงรับนางกลับมา

ผมสงสัยจริงๆ ว่าสาวใช้ผู้นั้นจะกล่าวอย่างไรหากได้เห็นมุสลิมบางคนในปัจจุบัน ที่ใช้เวลาทั้งหมดนอนกลิ้งไปมาอยู่บนเตียง ไม่ลุกขึ้นละหมาดยามค่ำคืน และไม่ปฏิบัติละหมาดฟัจญรฺ! พวกเขาเป็นดังที่อัลลอฮฺ ﷻ ตรัสว่า...

خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ

وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

"แล้วมีชนรุ่นหลังสืบทอดต่อจากพวกเขา ซึ่งละทิ้งการละหมาด (ด้วยการไม่ปฏิบัติอย่างสมบูรณ์หรือไม่ปฏิบัติตามเวลาที่กำหนด) และปฏิบัติตามอารมณ์ใฝ่ต่ำ ดังนั้นพวกเขาจะได้พบกับความพินาศ" [มัรยัม 19:59]

ในเดือนเราะมะฎอน พวกเขายังเพิ่มความขยันขันแข็งมากขึ้นไปอีก ในสมัยของท่านอุมัร บรรดาเศาะหาบะฮ์เคยละหมาดยี่สิบสามร็อกอะฮ์ และพวกเขาได้อ่านจบอัลกุรอานหลายครั้งในเดือนนี้

ในหนังสืออัลมุวัฏฏะฮ์ [หนังสือหะดีษที่มีชื่อเสียงของอิมามมาลิก] อิบน์ ฮุรมุซกล่าวว่า "อิหม่ามนำละหมาดจะอ่านจบซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์ในแปดร็อกอะฮ์ และหากเขาอ่านถึงสิบสองร็อกอะฮ์(กว่าจะจบ) ผู้คนก็จะเห็นว่าเป็นการอ่านที่น้อย"

และในหนังสืออัลมุวัฏฏะฮ์เช่นกัน अब्दুলลอฮ์ บิน อับู บักร เล่าจากบิดาของท่านว่า "เมื่อเราเสร็จจากการละหมาดคำคืนในเดือนเราะมะฎอน บรรดาผู้รับใช้จะรีบนำอาหารมา เพราะกลัวว่าใกล้จะถึงเวลารุ่งอรุณ"

ในหนังสือซุอับ อัลอิมาน ของอัลบัยฮะกี

คอลิด บิน ดุร็อยก ท่านเล่าว่า "ที่เมืองบักเราะฮ์ เรามีอิหม่ามที่จะนำละหมาดและอ่านคัมภีร์อัลกุรอานจนจบทุกๆ สามคืนในเดือนเราะมะฎอน ครั้นเมื่ออิหม่ามไม่สบาย จึงมีผู้นำละหมาดแทนและใช้เวลาสี่คืนจึงจะอ่านจบทั้งเล่ม ซึ่งพวกเรามองว่าการอ่านเช่นนั้นยังนับว่าน้อยไปเสียด้วยซ้ำ"

อัสนาอิบ บิน ซัยด์เล่าเพิ่มเติมว่า "อิหม่ามนำละหมาดจะอ่านอายะฮ์นับร้อยๆ จนพวกเราต้องยืนฟังไม่ไหวเพราะยืนนานมาก กระนั้นเรากียังคงละหมาดต่อไปจนใกล้รุ่งอรุณ"

ลองเปรียบเทียบความมุ่งมั่นของพวกเขากับพวกเราในวันนี้ดูเถิด!

ด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์ ﷻ ผู้ใดที่ร่วมละหมาดตะรอวีหฺพร้อม
อิหม่ามจนจบ จะได้รับผลบุญประหนึ่งได้ละหมาดตลอดทั้งคืน ดังที่ปรากฏใน
หนังสืออัสนันดิมมียะห์ ท่านนบีกกล่าวว่า

مَنْ قَامَ مَعَ الْإِمَامِ حَتَّى يَنْصَرِفَ كُتِبَ لَهُ قِيَامُ لَيْلَةٍ

"ผู้ใดละหมาดพร้อมอิหม่ามเสร็จสิ้น เขาจะได้รับการบันทึกว่าได้
ละหมาดตลอดทั้งคืน" เศาะฮี้หฺ

พวกเขาคือกลุ่มชนที่มอบการเคารพภักดีแด่พระผู้อภิบาลอย่างแท้จริง
ด้วยหัวใจที่เกรงกลัวการลงโทษ ฝ่าฝืนการตอบแทน และเปี่ยมด้วยความรักต่อ
พระองค์ ด้วยความวิริยะอุตสาหะในโลกนี้ พวกเขาจึงได้รับความเคารพนับถือ
จากผู้คน เมื่อเหล่าชาวสวรรค์รักใคร่พวกเขา ชาวโลกก็พลอยรักใคร่พวกเขา
ด้วย

อัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ตรัสว่า:

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وَنًا

"แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานี
จะทรงประทานความรักให้แก่พวกเขา (ในหัวใจของบรรดาผู้ศรัทธา)" [มัยยัม
19:96]

เดือนแห่งอัลกุรอาน

เราะมะฎอนคือเดือนแห่งอัลกุรอาน ญิบรีลเคยทบทวนอัลกุรอานกับท่านนบีในเดือนเราะมะฎอน และท่านอุษมานเคยอ่านอัลกุรอานจบทั้งเล่มวันละหนึ่งครั้ง

เมื่อเราะมะฎอนมาถึง อัซซุฮรีจะหยุดทั้งการอ่านหะดีษและมััจญลิสอิลมีย์(การสอนความรู้ต่างๆ) แล้วหันมาอ่านอัลกุรอานจากมุศหฟ[คัมภีร์อัลกุรอานฉบับเป็นเล่ม]แทน

สุฟยาน อัษเฌรีย์ก็เช่นกัน ท่านจะละทิ้งอิบาดะฮ์อื่นๆ ทั้งหมดและมุ่งมั่นกับการอ่านอัลกุรอาน

ส่วนกอตาดะฮ์นั้น นอกเดือนเราะมะฎอนท่านจะอ่านอัลกุรอานจบ1 ครั้งในทุกๆเจ็ดคืน แต่เมื่อถึงเดือนเราะมะฎอน ท่านจะอ่านจบทุกๆ สามคืน และเมื่อถึงสิบคืนสุดท้าย ท่านจะอ่านจบทุกคืน

อิบรอฮีม อันนะคออียก็เช่นกัน ท่านจะอ่านอัลกุรอานจบทั้งเล่มทุกคืน ในช่วงสิบวันสุดท้าย ส่วนช่วงต้นของเดือนท่านจะอ่านจบทุกๆ สามคืน

ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขายังได้ใคร่ครวญถ้อยคำในอัลกุรอานอย่างลึกซึ้ง ดังปรากฏในบันทึกของอัลบุคอรี อิบน์ มัสอูดเล่าว่า:

"วันหนึ่งท่านเราะสุลุลลอฮ์กล่าวแก่ฉันว่า 'อ่าน (อัลกุรอาน) ให้ฉันฟัง
หน่อย'

ฉันกล่าวว่า 'จะให้ผมอ่านให้ท่านฟังได้อย่างไร ในเมื่อมันถูกประทานลง
มาแก่ท่าน?'

ท่านตอบว่า 'ฉันชอบฟังจากผู้อื่น'

ฉันจึงอ่านซูเราะฮ์อันนิซาร์จนถึงอายะฮ์:

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ

وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا

'แล้วเป็นเช่นไรเล่า เมื่อเราได้นำพยานจากแต่ละประชาชาติมา และ
เราได้นำเจ้า (มุฮัมมัด) มาเป็นพยานเหนือชนเหล่านี้?' [อันนิซาร์ 4:41]

ท่านกล่าวว่า 'พอแล้ว' ผมจึงหันไป (มองท่าน) และเห็นดวงตาของท่าน
กำลังหลั่งน้ำตา"

ในเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดและอัลกุรอานมาบรรจบกัน ดังนั้นผู้
ศรัทธาที่แท้จริงจะได้รับการช่วยเหลือ 2 ประการ คือ อัลกุรอานจะช่วยเหลือ
เขาเพราะการยืนละหมาดของเขา และการถือศีลอดจะช่วยเหลือเขาเพราะการ
ถือศีลอดของเขา ดังที่มีรายงานอย่างถูกต้องในหนังสืออัลมุสนัดว่า ท่านนบี
กล่าวว่า "การถือศีลอดและอัลกุรอานจะช่วยเหลือบ่าวในวันแห่งการยืน (วันกิ
ยามะฮ์) การถือศีลอดจะกล่าวว่า 'ข้าแต่พระผู้อภิบาล! ข้าได้ห้ามเขาจากอาหาร

และความต้องการ (ทางเพศ) ในยามกลางวัน ดังนั้น โปรตให้ข้าได้ช่วยเหลือเขาด้วยเถิด' และอัลกุรอานจะกล่าวว่า 'ข้าแต่พระผู้อภิบาล! ข้าได้ห้ามเขาจากการนอนในยามค่ำคืน ดังนั้น โปรตให้ข้าได้ช่วยเหลือเขาด้วยเถิด' และทั้งสองก็จะได้ช่วยเหลือเขา"

ท่านยังกล่าวอีกว่า "อัลกุรอานจะมาในวันกียามะฮ์และกล่าวว่า 'โอ้พระผู้อภิบาล! โปรตประดับประดาเขาด้วยเถิด!' ดังนั้น เขาจะได้สวมมงกุฎแห่งเกียรติยศ จากนั้นอัลกุรอานจะกล่าวว่า 'โปรดเพิ่มให้เขาอีกเถิด!' เขาจึงได้สวมอาภรณ์แห่งเกียรติยศ แล้วอัลกุรอานจะกล่าวว่า 'ข้าแต่พระผู้อภิบาล โปรตพอพระทัยต่อเขาด้วยเถิด' พระองค์จึงทรงพอพระทัยต่อเขา และตรัสว่า 'จงอ่านและจงขึ้นไป' และทุกๆ อายะฮ์ที่เขาอ่าน เขาจะได้รับความดีเพิ่มขึ้น" บินทักโดยอัครมิซีย และเป็นหะดีษหะซัน

อิบนุ มาญะฮ์และอะหมัดได้รายงานด้วยสายรายงานที่อัลฮัยษะมียกล่าวว่า "บรรดาผู้รายงานของสายรายงานนี้เป็นผู้รายงานของหะดีษเศาะฮีหฺ" ว่าท่านนบีกกล่าวว่า

"ในวันกียามะฮ์ เมื่อผู้ศรัทธาฟื้นคืนชีพจากหลุมศพในสภาพของผู้ที่ซีดเซียว อัลกุรอานจะปรากฏตัวต่อเขา"

อัลกุรอานจะกล่าวว่า 'ท่านรู้จักข้าไหม?' ชายผู้นั้นจะตอบว่า 'ข้าไม่รู้จักท่าน'

อัลกุรอานจะกล่าวว่า 'ข้าคือผู้ที่อยู่เคียงข้างท่านมาตลอด ผู้ที่ทำให้ท่านกระหายในความร้อนของยามเที่ยง และทำให้ท่านตื่นในยามค่ำคืน

พ่อค้าทุกคนย่อมได้กำไรจากการค้าของเขา และวันนี้ท่านจะได้รับผลตอบแทน
จากความดีของท่าน'

จากนั้นเขาจะได้รับอำนาจในมือขวาและความเป็นนิรันดร์ในมือซ้าย
มงกุฎแห่งเกียรติยศจะถูกสวมบนศีรษะของเขา และบิดามารดาของเขาจะได้
สวมใส่อาภรณ์ที่ประเสริฐเหนือสิ่งใดในโลกดุนยา พวกเขาจะกล่าวว่า 'ข้าแต่
พระผู้อภิบาล เหตุใดพวกเราจึงได้รับอาภรณ์นี้?' จะมีเสียงตอบว่า 'เพราะลูกๆ
ของท่านได้เรียนรู้อัลกุรอาน' แล้วจะมีเสียงกล่าวว่า 'จงอ่านและจงขึ้นสู่
ระดับชั้นของสวนสวรรค์และห้องทับโนนั้น' และเขาจะยังคงขึ้นไปตราบเท่าที่
เขายังคงอ่าน ไม่ว่าจะทำเร็วหรือช้า..."

ท่านนบียังกล่าวอีกว่า:

"ขอสาบานด้วยผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผู้ที่เพิ่งถูก
ฝัง (ในหลุมศพ) ได้ยินเสียงร้องเท้าของพวกเขามาจากไป หากเขาเป็นผู้
ศรัทธา การละหมาดจะอยู่เหนือศีรษะของเขา ซะกาตจะอยู่ทางขวาของเขา
การถือศีลอดจะอยู่ทางซ้ายของเขา และการงานที่ดีและความดีที่มีต่อผู้อื่นจะ
อยู่ทางเท้าของเขา เมื่อมีสิ่งใดเข้ามาทางศีรษะ การละหมาดจะกล่าวว่า 'ไม่มี
ทางผ่านตรงนี้' เมื่อมีสิ่งใดเข้ามาทางขวา ซะกาตจะกล่าวว่า 'ไม่มีทางผ่านตรงนี้'
เมื่อมีสิ่งใดเข้ามาทางซ้าย การถือศีลอดจะกล่าวว่า 'ไม่มีทางผ่านตรงนี้' และเมื่อ
มีสิ่งใดเข้ามาทางเท้า ความดีที่มีต่อผู้อื่นจะกล่าวว่า 'ไม่มีทางผ่านตรงนี้'..."
รายงานโดยอิมามอบรอไนยในอัลเอาสัฎฏ อัลฮัยษะมียกกล่าวว่าสายรายงานหะซัน

ใช่แล้ว อัลกุรอานคือสิ่งที่ทำให้บรรดาอัสสะละฟุศศอลิหฺ (บรรพชนผู้ทรงคุณธรรม) ตื่นขึ้นมาในยามค่ำคืนและทำให้พวกเขาต้องหลังน้ำตา

อุบัยด์ บิน อุมัยรฺเล่าว่า "ข้าขอร้องท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า 'โปรดเล่าให้เราฟังถึงสิ่งที่น่าทึ่งที่สุดที่ท่านเคยเห็นจากท่านเราะสูลุลลอฮ์' ท่านหญิงนั่งเงียบครู่หนึ่ง แล้วกล่าวว่า 'คืนหนึ่ง ท่านกล่าวว่า 'โอ้อาอิชะฮ์ ขอให้ฉันได้มอบเวลาในคำคืนนี้เพื่อเคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลของฉันได้ไหม'

ข้าพเจ้ากล่าวว่า 'ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ ﷻ ข้าพเจ้ารักที่จะอยู่ใกล้ท่าน และรักในสิ่งที่ทำให้ท่านมีความสุข' ท่านจึงลุกขึ้น ทำความสะอาด แล้วยืนละหมาด ท่านร้องไห้จนเคราของท่านเปียกขึ้น และร้องไห้ต่อจนพื้นเปียกชุ่ม จากนั้นบิลาลได้เข้ามาเพื่อประกาศอะซาน เมื่อเห็นท่าน เขากล่าวว่า 'โอ้อาอิชะฮ์ ท่านร้องไห้หรือ? ทั้งที่อัลลอฮ์ ได้ทรงอภัยบาปทั้งในอดีตและอนาคตให้แก่ท่านแล้ว?' ท่านตอบว่า 'ข้าไม่ควรเป็นบ่าวผู้กตัญญูกระนั้นหรือ? คืนนี้มีอายะฮ์หนึ่งถูกประทานลงมาแก่ข้า ความวิบัติจึงมีแก่ผู้ที่อ่านมันโดยไม่ใคร่ครวญ

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

"แท้จริงในการสร้างชั้นฟ้าและแผ่นดิน และในการสลับเปลี่ยนของกลางคืนและกลางวันนั้น แน่นนอนย่อมมีสัญญาณมากมายสำหรับผู้มีสติปัญญา" [อาละอิมรอน 3:190]' หะดีษที่เศาะฮิหฺ บันทึกโดยอิบนุ หิบบาน

"ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ ได้มายังพวกเราพร้อมอ่านคัมภีร์ของพระองค์
ตั้งดวงอาทิตย์อันเจิดจรัสมาพร้อมรุ่งอรุณอันเจิดจ้า
ท่านนำทางแห่งแสงสว่างมานำพาเราออกจากความมืดมน
หัวใจของเราจึงเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ท่านกล่าวนั้นเป็นความจริง
ท่านใช้ยามค่าคืนห่างจากที่นอน
ในขณะที่พวกตั้งภาคินั้นยากที่จะละทิ้งที่นอน
แต่สำหรับพวกเขา(ศอฮาบะฮ์)นั้น
เมื่อได้อ่านอัลกุรอาน พวกเขาก็อธิงให้"

แต่สำหรับมุสลิมบางคนในปัจจุบัน อัลกุรอานกลายเป็นเพียง
เครื่องประดับในบ้าน ในร้านค้า และในรถยนต์ของพวกเขา นักธุรกิจบางคน
แขวนอายะฮ์อัลกุรอานไว้บนผนัง ในขณะที่ยังคงยุ่งเกี่ยวกับบริบา (ดอกเบี้ย)
และสาบานเท็จ ไม่เพียงเท่านั้น ท่านจะเห็นอายะฮ์ถูกแขวนไว้ในรถ ขณะที่
คนขับกำลังชนสุราและบุหรี และเมื่อถึงเวลาละหมาด พวกเขาก็ไม่ละหมาด

หากท่านไปยังอาคารสำนักงานบางแห่ง ท่านจะพบอายะฮ์อัลกุรอาน
ถูกแขวนไว้ ในขณะที่ภายในกำแพงของอาคารนั้นมีการให้และรับสินบน และ
การฉ้อโกงมุสลิมด้วยกัน ที่แย่ไปกว่านั้น ท่านจะเห็นสตรีแต่งกายไม่มิดชิดและ

อวดโฉมตนเอง โดยที่รอบคอของนางมีสร้อยคอห้อยมุศหัพ (อัลกุรอ่าน) นางเปิดเผยตัวเองทั้งที่อัลกุรอ่านกล่าวว่า

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّحْنَ تَبَرَّحَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى...

"และพวกเจ้าจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเจ้า และจงอย่าอวดโฉมแบบการอวดโฉมในยุคญาฮิลียะฮ์ (ยุคก่อนอิสลาม)..." [อัลอะหฺซาบ 33:33]

มารยาทในการอ่านอัลกุรอ่าน:

1. มีความสะอาดบริสุทธิ์
2. ใช้ไม่มีสวาก(ทำความสะอาดฟันและปาก)ก่อนการอ่าน
3. เริ่มด้วยการขอความคุ้มครองและกล่าวบิสมิลลาฮ์ (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ﷻ)
4. อ่านอย่างไพเราะและช้าๆ ดังที่ปรากฏในอัลมุสตัดร็อก ท่านนบีกล่าวว่า "จงทำให้อัลกุรอ่านงดงามด้วยเสียงของพวกท่าน เพราะแท้จริงเสียงที่ไพเราะจะเพิ่มความงดงามให้แก่อัลกุรอ่าน"
5. ไม่ควรส่งเสียงดังกว่าผู้อื่นขณะอ่าน ท่านนบีกล่าวว่า "ทุกคนกำลังสนทนากับพระผู้อภิบาลองค์เดียวกัน ดังนั้นอย่าทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนด้วยการส่งเสียงดังกว่าผู้อื่นขณะอ่าน"

6. ผู้ที่อ่านลำบากพึงอดทน ท่านนบีกกล่าวว่า "ผู้ที่อ่านอัลกุรอานอย่างคล่องแคล่วจะอยู่ร่วมกับบรรดาลาอิกะฮ์ผู้ทรงเกียรติและเชื้อเพลิง และผู้ที่อ่านอัลกุรอานแต่รู้สึกยากลำบากในการอ่านจะได้รับผลบุญสองเท่า"

7. พยายามร้องให้และมีความนอบน้อมถ่อมตนขณะอ่าน อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสยกย่องบรรดาผู้ศรัทธาว่า:

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا

"และพวกเขาจะก้มลงกราบด้วยใบหน้าพลางร้องให้ และมันเพิ่มความนอบน้อมถ่อมตนให้แก่พวกเขา" [อัลอิสรอ 17:109]

8. อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์การส่งเสียงดังขณะร้องให้และคร่ำครวญเสียงดัง ดังที่เกิดขึ้นในมัสยิดบางแห่งในเดือนเราะมะฎอนนั้นเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ สิ่งนี้ไม่ใช่สุนนะฮ์ (แนวทาง) ของท่านนบิหรือบรรดาเศาะหาบะฮ์ เพราะการร้องให้ของพวกท่านไม่ใช่การตะโกนหรือส่งเสียงดัง

9. พยายามทำความเข้าใจอัลกุรอาน และอ่านหนังสือตัฟซีร (อรรถาธิบายอัลกุรอาน) ความเป็นจริงในปัจจุบันคือ มีความไม่รู้แพร่หลายในหมู่มุสลิมบางคนเกี่ยวกับความหมายของอัลกุรอาน หากท่านถามคนหนึ่งว่า "ท่านจำซูเราะฮ์อัลอิคลาศได้ไหม?" เขาจะตอบว่า "ได้" แต่ลองถามเขาเกี่ยวกับความหมายของคำว่า 'อัศเศาะมัด' (ซูเราะฮ์อัลอิคลาศ 112:2) 'อัลฟะลัก' (ซูเราะฮ์อัลฟะลัก 113:1) 'ขอสิกิน อิชา ะก็อบ' (ซูเราะฮ์อัลฟะลัก 113:3) และ 'วัลอาดิยาติ ฎ็อบฮา, ฟัลมุรียาติ ก็อดฮา' (ซูเราะฮ์อัลอาดิยาต 100:1-2) คุณ

และนี่เป็นเพียงซูเราะฮ์สั้นๆ! เรามิได้ถามเขาเกี่ยวกับอายะฮ์จากซูเราะฮ์อัลบะเกาะเราะฮ์หรืออาละอิมรอน แค่นี้เพียงซูเราะฮ์ที่เขาอ่านและที่ถูกต้องอ่านให้เขาฟังทุกวัน แต่เขายังไม่รู้ความหมาย! จะเสียหายอะไรหากจะใช้เวลารวันละหนึ่งชั่วโมงเพื่อเรียนรู้คำอธิบายความหมายอัลกุรอาน?

ดังนั้น ผู้ที่อ่านอัลกุรอานควรพยายามทำความเข้าใจสิ่งที่เขากำลังอ่านอย่างถูกต้อง

หนึ่งในรูปแบบการอิบาดะฮ์ที่ประเสริฐที่สุดในเดือนเราะมะฎอนอันทรงเกียรตินี้คือการดุอาอ์ (วิงวอนขอ) แม้จะเป็นสิ่งที่ส่งเสริมในทุกเวลา แต่มีบางช่วงเวลาที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ (ตัวอย่างเช่น) ในเวลาละศีลอด (อัลอิฟฏออร์) ดุอาอ์ของผู้ถือศีลอดจะไม่ถูกปฏิเสธ และในช่วงหนึ่งส่วนสามสุดท้ายของค่ำคืน เมื่อพระผู้อภิบาลของเรา - ผู้ทรงจำเริญและทรงสูงส่ง - ทรงลงมาและตรัสว่า "มีผู้ใดขอสิ่งใดใหม่ เราจะให้แก่เขา? มีผู้ใดขออภัยโทษไหม เราจะอภัยให้แก่เขา?"

อัลลอฮ์ ﷻ ทรงสรรเสริญบรรดาผู้แสวงหาการอภัยโทษในยามรุ่งอรุณ พระองค์ตรัสว่า

كَأَنُؤَا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ

وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ

"พวกเขาเคยนอนเพียงเล็กน้อยในยามค่ำคืน และในยามรุ่งอรุณ พวกเขาขออภัยโทษ..." [อัลซารียาต 51:17-18]

ดังนั้น ผู้ที่จะขอตุอาร์ควรแสวงหาช่วงเวลาที่ดีอาร์จะถูกตอบรับ เช่น ระหว่างอะซานและอิกอมะฮฺ เวลาพิเศษในวันศุกร์ หลังละหมาดฟิรฎู และเวลาอื่นๆ

สำหรับสตรีก็เช่นกัน ในเรื่องของความขยันขันแข็งและการทำความดี รวมถึงการใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาอันประเสริฐ สตรีบางคนบกร่องในเรื่องนี้ เมื่อเดือนเราะมะฎอนมาถึง พวกนางกลับออกไปจับจ่ายซื้อของบ่อยขึ้น ท่านจะเห็นนางออกไปโดยเปิดเผยแขนและดวงตา สวมอะบายะฮฺ (เสื้อคลุม) ที่ปกคลุมตายและมีการตกแต่งให้น่าดึงดูดคนมอง บางครั้งนางอาจแต่งตัวมากกว่านั้น พร้อมกลิ่นน้ำหอมที่โชยไปทั่ว เช่นเดียวกับเยาวชนบางคนทีถือศีลอดในตอนกลางวัน แต่กลับแต่งตัวออกไปมองหาผู้หญิงในห้างสรรพสินค้าในยามค่ำ คิน จ้องมองคนนั้น ขึ้นวคนนี้ น่าประหลาดใจ! กลับในตอนกลางวันและออกไปทำเรื่องไร้สาระในยามค่ำคิน ในขณะที่ผู้คนกำลังละหมาดด้วยความนอบน้อมต่อพระผู้อภิบาลของพวกเขา แต่พวกเขากลับออกไปไล่ตามผู้หญิง!

ช่างเป็นความหายนะ! สายตาที่บ้าคลั่ง! คำพูดที่อ่อนหวาน! บรรดาบิดา สามี และพี่น้องชายของสตรีเหล่านี้อยู่ที่ไหน? ความหวงแหนเกียรติของพวกเขาหายไปไหน? ความเป็นลูกผู้ชายอยู่ที่ใด!

"หากเนื้อไม่ถูกปกป้อง เหล่าราชสีห์ก็จะกินจนหมดโดยไม่เหลือและไม่ต้องจ่าย"

การเอื้อเฟื้อและการบริจาคทาน

การเอื้อเฟื้อและการบริจาคทานนับเป็นหนึ่งในการทำงานที่ประเสริฐที่สุดในเดือนอันทรงเกียรตินี้ ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ﷺ เป็นผู้ที่มีความเอื้อเฟื้อที่สุดในบรรดานุญญ์ทั้งหลาย และท่านจะยิ่งเอื้อเฟื้อเฟื่องแผ่มากขึ้นในเดือนเราะมะฎอน การทำความดีของท่านนั้นมากมายยิ่งกว่าสายลมที่พัดพาสายฝน

อัลลอฮฺ ﷻ จะทรงอภัยบาปและปกปิดข้อบกพร่องให้แก่ผู้ที่ประสบความสำเร็จในทุกขุญญ์หรือตกอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบาก ส่วนการบริจาคทานนั้นจะลบล้างความชั่วดุจดั่งน้ำดับไฟ และการบริจาคทานยังดับความกริ้วของพระผู้เป็นเจ้า

ในหนังสือ "ประวัติศาสตร์เมืองแบกแดด" ได้มีการบันทึกว่า มีชายยากจนคนหนึ่งได้ไปหาอับดุลลอฮฺ บิน อัลมุบาร็อก ชาวสลัฟท่านหนึ่ง และได้ขอให้ช่วยชำระหนี้ให้เขา อับดุลลอฮฺจึงเขียนจดหมายถึงผู้จัดการทรัพย์สินของเขา และชายยากจนก็นำจดหมายนั้นไปมอบให้ เมื่อผู้จัดการทรัพย์สินอ่านจดหมายนั้น เขากลามชายยากจนว่า "หนี้ที่ท่านขอให้อับดุลลอฮฺช่วยชำระนั้นมีจำนวนเท่าไร?" ชายผู้นั้นตอบว่า "เจ็ดร้อยดิรฮัม" ผู้จัดการทรัพย์สินจึงเขียนจดหมายกลับไปหาอับดุลลอฮฺว่า "ชายผู้นี้ขอเงินจากท่านเจ็ดร้อยดิรฮัม แต่ท่านกลับเขียนให้เขาเจ็ดพันดิรฮัม เงินทั้งหมดก็จะหมดลง!" อับดุลลอฮฺจึงตอบกลับไปว่า "หากเงินสามารถหมดได้ เวลาในชีวิตก็หมดได้เช่นกัน ดังนั้นจงมอบเงินตามที่ฉันได้เขียนไว้ก่อนหน้านี้"

ในหนังสือชีวประวัติ “ซัยร อะฮฺลาม อันนุบะลาห์” ของอิมามอัชชะฮะบี มีการบันทึกว่า อิบน์ อัลมุบาร็อกเคยเดินทางไปยังเมืองฮัรริกกอกอสและพักที่โรงแรมแห่งหนึ่งเป็นประจำ มีชายหนุ่มคนหนึ่งที่มีมักจะมาช่วยทำธุระและฟังหะดีษจากท่านอยู่เสมอ ครั้งหนึ่งเมื่ออับลลอฮฺ บิน อัลมุบาร็อกเดินทางมาถึงฮัรริกกอกอส ท่านไม่พบชายหนุ่มผู้นั้น เมื่อสอบถาม ผู้คนก็บอกว่า "เขาติดคุกเพราะไม่สามารถชำระหนี้ได้"

อับลลอฮฺถามว่า "หนี้ของเขามีจำนวนเท่าไร?" พวกเขาตอบว่า "หนึ่งหมื่นดริฮัม" อับลลอฮฺจึงสอบถามจนพบเจ้าหนี้ ท่านไปพบเขาในตอนกลางคืน มอบเงินหนึ่งหมื่นดริฮัมให้ และให้เขาสาบานว่าจะไม่บอกใครทราบใดที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ จากนั้นท่านก็กล่าวว่า "พรุ่งนี้เช้า จงปล่อยชายหนุ่มผู้นั้นออกจากคุก" แล้วในคืนนั้นอิบนุ อัลมุบาร็อกก็ออกเดินทางจากเมืองฮัรริกกอกอส

เมื่อชายหนุ่มได้รับการปล่อยตัว มีคนบอกเขาว่า "อับลลอฮฺ บิน อัลมุบาร็อกได้มาที่นี่และถามหาท่าน" ชายหนุ่มจึงออกติดตามท่านและตามทันหลังจากเดินทางไปได้สองถึงสามวันจากฮัรริกกอกอส

เมื่อพบกัน อับลลอฮฺกล่าวกับเขาว่า "เจ้าหนุ่ม เจ้าหายไปไหนมา? ข้าไม่เห็นเจ้าที่โรงแรมเลย!"

เขาตอบว่า "ผมถูกจำคุกเพราะหนี้สินครับ"

อิบนุ อัลมุบาร็อกถามว่า "แล้วเจ้าออกมาได้อย่างไร?"

เขาตอบว่า "มีคนมาชำระหนี้ให้ผม และผมก็ไม่ต้องจ่ายจนกระทั่งได้รับการปล่อยตัว"

อัลลอฮ์จึงกล่าวว่า "อัลฮัมดุลิลลาฮ์ที่หนี้ของเจ้าได้รับการชำระแล้ว!" แล้วท่านก็จากไป

มีการบริจาคทานหลายรูปแบบในเดือนเราะมะฎอน รวมถึงการให้อาหาร (แก่คนยากจน)

อัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

"และพวกเขาให้อาหาร ทั่วๆ ที่พวกเขารักมัน (หรือด้วยความรักต่อพระองค์) แก่ผู้ขัดสน เด็กกำพร้า และเชลย โดยกล่าวว่า 'เราให้อาหารแก่พวกท่านเพียงเพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์เท่านั้น เราไม่ปรารถนาการตอบแทนหรือคำขอบคุณใดๆ จากพวกท่าน แท้จริงเรากลัวจากพระเจ้าของเรา ในวันที่หน้าตาจะบูดบึ้ง (ด้วยความทุกข์ทรมาน)' ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ จึงทรงปกป้องพวกเขาให้พ้นจากความชั่วร้ายของวันนั้น และประทานความสดใส (รัศมีแห่งความงาม) และความปิติยินดีแก่พวกเขา" [อัลอินซาน 76:8-11]

ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

"โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงกล่าวสลามให้แพร่หลาย จงให้อาหาร (แก่ผู้ยากไร้) จงรักษาความสัมพันธ์ในครอบครัว และจงละหมาดในยามที่ผู้คนหลับไหล (เพราะการกระทำเหล่านี้) ท่านจะได้เข้าสวรรค์อย่างสันติ" หะดีษเศาะฮีหฺ บันทึกลงโดยอัลหะกิม

บรรดาผู้ทรงคุณธรรมถือว่าการให้อาหารแก่คนยากจนเป็นรูปแบบหนึ่งของการอิบาดะฮ์ (การทำความดีเพื่อแสวงหาความโปรดปราน)

อัครมิซียีได้รายงานด้วยสายรายงานที่ยอมรับได้ว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

"มุอ์มินคนใดให้อาหารแก่มุอ์มินที่หิวโหย อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงประทานผลไม้มากจากสวรรค์แก่เขา และผู้ใดให้เครื่องดื่มแก่มุอ์มินที่กระหายน้ำ อัลลอฮ์ จะทรงประทานอรัระะฮีก อัลมัคตุม (เครื่องดื่มพิเศษที่ถูกผนึกไว้อย่างดีในสวรรค์) ให้เขาดื่ม"

อีกรูปแบบหนึ่งของการให้อาหารคือการเลี้ยงอาหารละศีลอด ท่านอิบน์ อุมีร์จะละศีลอดเฉพาะกับเด็กกำพร้าและผู้ขัดสนเท่านั้น อิหม่ามอะหมัดและอันนะซาอียีได้รายงานว่าท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

"ผู้ใดให้อาหารและเครื่องดื่มแก่ผู้ถือศีลอดเพื่อละศีลอด เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับผู้ถือศีลอดนั้น โดยที่ผลบุญของผู้ถือศีลอดจะไม่ลดลงแต่อย่างใด"

ช่องทางสั่งซื้อหนังสืออิสลามและอัลกุรอาน

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเซม

การออดิคาฟที่แท้จริง

การนั่งในมัสนิดหลังละหมาดฟัจญรจนกระทั่งดวงอาทิตย์ขึ้นเป็นการงานที่ดีและมีคุณค่ายิ่ง อิหม่ามมุสลิมได้รายงานว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "ผู้ใดละหมาดฟัจญรพร้อมญะมาอะฮ์ แล้วนั่งรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ จนดวงอาทิตย์ขึ้น จากนั้นละหมาดสองร็อกอะฮ์ เขาจะได้รับผลบุญเท่ากับการทำหัจญ์และอุมเราะฮ์อย่างครบถ้วน ครบถ้วน ครบถ้วน" หากนี่คือผลบุญของการกระทำดังกล่าวในวันปกติ แล้วผลบุญในเดือนเราะมะฎอนจะยิ่งใหญ่เพียงใด?

อีกหนึ่งการงานที่ประเสริฐในเดือนเราะมะฎอนคือการทำอุมเราะฮ์ อัลบุคอรีย์และมุสลิมได้รายงานว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

"การทำอุมเราะฮ์ในเดือนเราะมะฎอนเท่ากับการทำหัจญ์" และในบางสายรายงาน (มีระบุว่าท่านกล่าวว่า) "การทำหัจญ์ร่วมกับฉัน"

และหนึ่งในการงานที่ดีที่สุดคือการอิบาดะฮ์ที่บุคคลได้อยู่ตามลำพังกับพระผู้เป็นเจ้าของเขา เขาได้สารภาพต่อพระองค์ด้วยความยำเกรง สำนึกผิด (ในความชั่ว) อย่างนอบน้อม และละทิ้งทางโลก นั่นคือการอิบาดะฮ์ที่ท่านเราะฮ์ลุส ﷺ ได้ปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอตลอดชีวิตของท่าน ชุन्नะฮ์แห่งการออดิคาฟคือหมายถึง การพำนักในมัสนิดเพื่อเข้าใกล้อัลลอฮ์ ﷻ เว้นแต่มีความจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามนี้ การออดิคาฟนั้นจะไม่ถูกต้อง ท่านนบี

เคยอดีตภาพเป็นเวลาสิบวันในทุกเราะมะฎอน ในปีสุดท้ายของชีวิตท่าน ท่าน
ได้อดีตภาพเป็นเวลาสี่สิบวัน ดังที่มีรายงานโดยอัลบุคอรีย

อย่างไรก็ตาม การอดีตภาพที่แท้จริง ไม่ใช่การทำให้มัสญิดกลายเป็นที่
นอนของผู้หลับใหล หรือสถานที่นัดพบปะสังสรรค์ หรือโต๊ะอาหาร หรือวง
สนทนาหัวเราะและพูดคุยเรื่องไร้สาระ

การอดีตภาพเช่นนั้นมันมีแต่จะเพิ่มความแข็งแกร่งในหัวใจ

การอดีตภาพที่แท้จริง คือ การที่น้ำตาของผู้ยำเกรงไหลริน และมือของ
ผู้วิงวอนและผู้มอบน้อมถุกยกขึ้นเพื่อวิงวอนขอต่อพระผู้อภิบาลของเขา เป็น
การอดีตภาพที่ผู้คนพยายามอย่างหนักที่จะไม่ใช่เวลาแม้เพียงชั่วขณะไปกับสิ่ง
อื่นนอกจากการภักดี

อันที่จริง ทุกคนที่ถือศีลอด ควรรักษาลิ้นของเขาให้ชุ่มชื้นด้วยการ
รำลึกถึงอัลลอฮ ﷻ ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:

"จะให้ฉันบอกพวกท่านไหมถึงการทำงานที่ดีที่สุดและบริสุทธิ์ที่สุดต่อพระ
ผู้ทรงอภิบาลของพวกท่าน ซึ่งจะยกระดับตำแหน่งของพวกท่านให้สูงขึ้น (กว่า
การทำงานอื่นใด) และดีกว่าการบริจาคทองและเงิน (ในหนทางของอัลลอฮ) และ
ดีกว่าการเผชิญหน้ากับศัตรู (ในการญิฮาด) และการพินคอกพวกเขาและพวกเขา
พินคอกพวกท่าน?" พวกเขากล่าวว่า "มันคืออะไรหรือ โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮ?"
ท่านตอบว่า "การรำลึกถึงอัลลอฮ ผู้ทรงเดชานุภาพผู้ทรงสูงส่ง" หะดีษเศาะฮิห
บันทีกโดยอัลหากิม

อิบนุ เราะญับได้กล่าวไว้ใน (หนังสือของท่าน) "ละฆูอฺอิฟ อัลมะฮาริฟ" (สิ่งที่อ่อนโยนหัวใจ) ว่า อบู ฮุร็อยเราะฮ์ เคยกล่าว "สุบหานัลลอฮ์" (มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์) มากกว่าหนึ่งหมื่นสองพันครั้งในแต่ละวัน เมื่อมีผู้ถามว่า ทำไมท่านจึงกล่าวมากเช่นนั้น ท่านตอบว่า "ฉันกำลังไถ่ตัวเองจากไฟนรกด้วยการกล่าวนั้น"

อัลหาคิมได้รายงานและกล่าวว่าเป็นหะดีษที่เศาะฮีหว่า ชาวเบดูอินคนหนึ่งกล่าวว่า "โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ บทบัญญัติอิสลามมีมากเกินไปสำหรับฉัน ดังนั้น ขอท่านให้บางสิ่งทีฉันจะยึดถือปฏิบัติด้วยเถิด" ท่านตอบว่า "จงรักษาลิ้นของท่านให้ชุ่มชื้นด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ "

อัลลอฮ์ ﷻ ได้ตรัสว่า "แท้จริงบรรดาชายมุสลิมและหญิงมุสลิม บรรดาชายมูมินและหญิงมูมิน บรรดาชายผู้กัदीและหญิงผู้กัदी บรรดาชายผู้สัตย์จริงและหญิงผู้สัตย์จริง บรรดาชายผู้อดทนและหญิงผู้อดทน บรรดาชายผู้นอบน้อมถ่อมตนและหญิงผู้นอบน้อมถ่อมตน บรรดาชายผู้บริจาคตานและหญิงผู้บริจาคตาน บรรดาชายผู้ถือศีลอดและหญิงผู้ถือศีลอด บรรดาชายผู้รักษาความบริสุทธิ์และหญิงผู้รักษาความบริสุทธิ์ และบรรดาชายผู้รำลึกถึงอัลลอฮ์ อย่างมากและหญิงผู้รำลึกถึง อัลลอฮ์ได้ทรงเตรียมการอภัยโทษและรางวัลอันยิ่งใหญ่ไว้สำหรับพวกเขา" [อัลอะหฺซาบ 33:35] ดังนั้นผู้ถือศีลอดควรชวนชวนในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ให้มาก

ผู้ใดที่อยู่ในสภาพเช่นนี้ในขณะที่ถือศีลอด ละหมาด หรือกำลังอิติกาฟ หวังว่าเขาจะได้รับบุญอันยิ่งใหญ่ด้วยความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ﷻ และ ได้รับความสำเร็จจากพระองค์

การรำลึกถึงอัลลอฮ์ที่ดีที่สุดคือการอ่านอัลกุรอาน เพราะทุกตัวอักษร ที่บุคคลอ่านนั้นจะถูกนับเป็นหนึ่งความดี และสำหรับความดีนั้น บุคคลจะได้รับ บุญเท่ากับสิบความดี อีกทั้งอัลกุรอานจะช่วยชะฟาอะฮ์(ขอความช่วยเหลือ) ให้แก่ผู้ที่ใกล้ชิดกับมัน ในวันแห่งการยืน (วันกิยามะฮ์) ดังนั้น การอ่านอัลกุ รอานจบเพียงครั้งเดียวในสิบวันสุดท้ายของเราะมะฎอนถือเป็นความประมาท อย่างยิ่ง

ในการทำงานเดียวกัน ผู้ที่อยู่ในอิติกาฟควรทำละหมาดให้มาก ทั้ง ละหมาดสุนัต และละหมาดฎฮา

อิหม่ามมุสลิมได้รายงานว่าท่านบีﷺ ได้กล่าวแก่เชาบานว่า "จงทำ ละหมาดให้มาก ทุกการสัจญ์ที่ท่านทำต่ออัลลอฮ์ ﷻ จะยกระดับตำแหน่ง ของท่านขึ้นหนึ่งขั้น และจะลบล้างความผิดของท่านหนึ่งความผิด"

อิหม่ามมุสลิมยังได้รายงานจากเราะบิอะฮ์ บิน กะอับ ที่กล่าวว่า:

"ฉันอยู่กับท่านเราะสูลุลลอฮ์ﷺ ในคืนหนึ่ง และฉันได้นำน้ำและสิ่งที่ ท่านต้องการมาให้

ท่านกล่าวแก่ฉันว่า 'จงขอสิ (สิ่งที่ท่านต้องการ)'

ฉันกล่าวว่า 'ฉันขอเป็นเพื่อนท่านในสวรรค์'

ท่านกล่าวว่า 'มีอะไรอีกนอกจากนี้ไหม?'

ฉันกล่าวว่า 'มีแค่นั้นครับ'

ท่านกล่าวว่า 'ฉันจะช่วยฉันให้ได้สิ่งนี้เพื่อท่าน ด้วยการสละให้มาก'"

การอติกาฟและการละหมาดมีความประเสริฐยิ่ง อิหม่ามมุสลิมได้
รายงานที่ท่านนบีﷺ กล่าวว่า

"การละหมาดของบุคคลหนึ่งพร้อมญะมาอะฮ์นั้นมีผลบุญมากกว่า
(การละหมาดของเขา) ที่บ้านหรือที่ร้านค้าถึงยี่สิบห้าเท่า นั่นเป็นเพราะเมื่อเขา
ทำรุกูอ์และทำอย่างดี แล้วออกไปเพื่อละหมาดและเพื่อละหมาดเท่านั้น เขาไม่
ก้าวเท้าใดนอกจากจะถูกยกระดับขึ้นหนึ่งชั้นและถูกลบล้างความผิดหนึ่ง
ความผิด และเมื่อเขาละหมาด บรรดาอะลาอิกะฮ์จะขอดูอาอ์ให้แก่เขาตราบไต
ที่เขายังอยู่ในสถานที่ที่เขาละหมาด (โดยกล่าวว่า) 'โอ้อัลลอฮ์ ﷻ ขอพระองค์
ทรงประทานความจำเริญแก่เขา โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงเมตตาเขา' และ
เสมือนว่าเขายังคงละหมาดอยู่ตราบไตที่เขา (ยังคงอยู่ที่นั่น) รอคอยการ
ละหมาด"

หากการเดินไปละหมาดและการรอละหมาดยังยกระดับสถานะของ
บุคคล แล้วลองพิจารณาผลบุญของการฟานักในมัสญิดและการอติกาฟทั้ง
กลางวันกลางคืน รอคอยละหมาดเวลาแล้วเวลาเล่าดูเถิดว่าจะเป็นอย่างไร!

อัซซุรีย์กล่าวว่า "ฉันรู้สึกประหลาดใจกับบรรดามุสลิมที่ละทิ้งการอิติกาฟ ทั้งๆ ที่ท่านนบีไม่เคยละทิ้งมันเลยตั้งแต่ท่านมาถึงมะดีนะฮ์จนกระทั่งอัลลอฮ์ ทรงเรียกท่านกลับ"

ผู้ที่ตั้งใจจะทำอิติกาฟในสิบคืนสุดท้าย ต้องเข้ามัสญิดก่อนดวงอาทิตย์ตกในวันที่ 20 ของเดือนเราะมะฎอน และออกหลังจากดวงอาทิตย์ตกในคืนวันอีต นอกจากนี้ ผู้ที่ขยันในสิบวันสุดท้ายมีโอกาสที่จะพบคำคืนอัลก็อดรฺ (คำคืนแห่งการกำหนด) ซึ่งเป็นคำคืนที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในเดือนเราะมะฎอน อันที่จริงแล้ว มันประเสริฐยิ่งกว่าพันเดือน ในบันทึกของอัลบุคอรีย์และมุสลิม ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า

مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

"ผู้ใดยืนละหมาดในคำคืนอัลก็อดรฺด้วยความศรัทธาและหวังในผลบุญ (จากอัลลอฮ์ ﷻ) บาปในอดีตทั้งหมดของเขาจะได้รับการอภัย"

ท่านนบี ﷺ เคยแสวงหาคำคืนอัลก็อดรฺและสั่งให้บรรดาเศาะหาบะฮ์ แสวงหามันด้วย และท่านเคยปลุกครอบครัวของท่านในสิบคืนสุดท้ายด้วยความหวังว่าพวกเขาจะได้พบคำคืนอัลก็อดรฺ

ในหะดีษเศาะฮี้หฺ ท่านหญิงอาอิชะฮฺ กล่าวว่า "โอ้ท่านเราะสูลุลลอฮ์ หากฉันพบคำคืบอัลก็อดรฺ ฉันควรกล่าวอย่างไร?" ท่านตอบว่า "จงกล่าวว่า

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัย พระองค์ทรงรักการให้อภัย ดังนั้นขอพระองค์ทรงอภัยให้แก่ฉันด้วยเถิด

สนใจสั่งซื้อหนังสืออิสลาม อัลกุรอานและลูกโป่งแต่งงานวันฮิดัยดีทาง

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

ห้วงเวลาแห่งการกลับตัวกลับใจ

พี่น้องผู้ถือศีลอดทั้งหลาย พวกเราได้เคารพภักดีต่อพระผู้อภิบาลผู้ทรง
อภัยยิ่ง พระองค์ทรงรักการให้อภัยและความเมตตาของพระองค์มาก่อนความ
โกรธกริ้วของพระองค์ การอภัยของพระองค์นั้นรวดเร็วกว่าการลงโทษของ
พระองค์ และพระองค์ทรงรักบ่าวของพระองค์ที่รีบเร่งกลับมาหาพระองค์เมื่อ
พวกเขาทำบาป ด้วยเหตุนี้ การสำนึกผิดกลับตัวกลับใจจึงเป็นเครื่องหมายของผู้
ยำเกรง และเป็นคุณลักษณะของผู้ทรงคุณธรรม มุสลิมได้รายงานว่าท่านนบี ﷺ
กล่าวว่า **يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ مِئَةَ مَرَّةٍ**

"โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงเตาบัต(ขออภัยโทษสำนึกผิดกลับตัวกลับใจ)ต่ออัลลอฮ์
เพราะแท้จริงฉันเตาบัตต่ออัลลอฮ์ วันละหนึ่งร้อยครั้ง"

ทุกคำคืน อัลลอฮ์ ﷻ จะทรงปลดปล่อย (ผู้คน) ให้พ้นจากไฟนรก
ดังนั้น จงพยายามเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย เดือนเราะมะฎอน
เป็นโอกาสสำหรับผู้ที่ละเลยการละหมาดให้ได้ชดเชยสิ่งที่พลาดไป เพราะ
ระหว่างบุคคลหนึ่งกับการปฏิเสธศรัทธาหรือการตั้งภาคี (ชิริก) คือการละทิ้ง
การละหมาด

เดือนเราะมะฎอนเป็นโอกาสสำหรับผู้สับสนุหรีที่ต้องการสำนึกผิด เรา
มะฎอนเป็นโอกาสสำหรับผู้ที่ตัดขาดความสัมพันธ์กับครอบครัวให้ได้สาน
สัมพันธ์กันใหม่ จงจำไว้ว่าผู้ที่ตัดขาดความสัมพันธ์กับครอบครัวจะไม่ได้เข้า

สวรรค์ อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบัญชาให้เรารักษาสัมพันธในครอบครัวในสิบเก้าอายะฮ์ของอัลกุรอานอันทรงเกียรติ และพระองค์ทรงสาปแช่งผู้ที่ตัดขาดความสัมพันธ์ในครอบครัวในสามอายะฮ์ ดังนั้น ผู้ใดที่มีความเกลียดชังหรือความแค้นเคืองระหว่างเขากับสมาชิกในครอบครัวหรือมุสลิมคนหนึ่งคนใด ก็จงรีบเร่งแก้ไขเสีย เช่นเดียวกับที่ท้องของเราถือศีลอดจากอาหาร ก็จงให้หัวใจของเราถือศีลอดจากความแค้นเคืองด้วย

เดือนเราะมะฎอนยังเป็นโอกาสสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจต้องห้าม เช่น การขายสิ่งต้องห้ามอย่างบุหรี่ นิติสารอนาจาร ยาเส้น ดนตรี หรือสื่อคลุมและผ้าคลุมที่ต้องห้าม และเสื้อผ้าที่ไม่เหมาะสมอื่นๆ ดังนั้น จงให้เขาสำนึกผิดจากสิ่งเหล่านั้น และพึงรู้ว่าอัลลอฮ์ ﷻ ทรงกำหนดทุกสิ่งทั้งเล็กและใหญ่ เขาควรรู้ว่าทุกสิ่งที่เติบโตจากการค้าที่ไม่ชอบธรรมนั้นคู่ควรแก่ไฟนรก และพึงรู้เถิดว่าเท้าของบ่าวจะไม่ยับในวันแห่งการยืน(วันกิยามะฮ์) จนกว่าเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับทรัพย์สินของเขา ได้มาอย่างไรและใช้จ่ายอย่างไร

เดือนเราะมะฎอนเป็นโอกาสสำหรับพวกเราทุกคนที่จะกำจัดบาปต่างๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มันติดตามเราลงไปหลุมฝังศพ ไขแล้ว บาปต่างๆ เข้าไปในหลุมฝังศพพร้อมกับเรา เราตาย แต่บาปยังคงมีชีวิตอยู่ หลังความชั่วร้ายลงมาสู่เรา บาปของผู้ที่แพร่ความเสื่อมเสียในแผ่นดินด้วยการซื้อขายสิ่งต้องห้ามหรือเปิดร้านกาแฟให้เป็นที่ชุมนุมของผู้ทำชั่ว หรือขายนิติสารอนาจาร หรือเครื่องดื่มมีเมา หรือยาสูบ พึงรู้เถิดว่า ผู้ใดที่ช่วยเหลือผู้อื่นในการกระทำที่ฝ่าฝืนเหล่านี้เขาก็จะมีส่วนในบาปด้วย ผู้ใดที่เรียกร้องสู่ความหลงผิดก็จะแบกรับบาปนั้นและบาปของผู้ที่ปฏิบัติตามจนถึงวันกิยามะฮ์

อบู ฮามิด อัลฆะชะลีญ์ กล่าวว่า

"ข่าวดีสำหรับผู้ที่เสียชีวิตและบาปของเขาได้ตายไปพร้อมกับเขา และความหายนะจะประสบแก่ผู้ที่เสียชีวิตแต่บาปของเขายังคงอยู่ต่อไปอีกหนึ่งร้อยหรือสองร้อยปีหรือมากกว่านั้น! เขาถูกลงโทษเพราะบาปเหล่านั้นในหลุมฝังศพของเขา และเขาจะถูกสอบสวนเกี่ยวกับบาปเหล่านั้นจนกระทั่งบาปสุดท้ายหมดไป"

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

"แท้จริง เราให้ชีวิตแก่ผู้ตาย และเราบันทึกสิ่งที่พวกเขาส่งล่วงหน้า (ก่อนตาย) และร่องรอยของพวกเขา..." [ยาซีน 36:12]

หมายความว่า เรารับบันทึกสิ่งที่พวกเขาทิ้งไว้เบื้องหลังจากผลของการกระทำของพวกเขา เช่นเดียวกับที่เราบันทึกสิ่งที่พวกเขากระทำในชีวิตของพวกเขา

อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮฺ ﷻ ประตุแห่งความเมตตายังคงเปิดอยู่ ดังนั้น จึงเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ประตุสวรรค์ถูกเปิดให้แก่เขา และประตุไฟนรกถูกปิดให้แก่เขา จึงเป็นดังผู้ที่ออกจากเตือนเราะมะฎอนโดยบาปของพวกเขาได้รับการอภัยและความผิดของพวกเขาได้รับการลบล้าง ท่านนบีﷺ ได้กล่าวไว้ว่า:

"ขอให้จงมุกของเขาจงคลุกฝุ่น! ขอให้จงมุกของเขาจงคลุกฝุ่น! ขอให้จงมุกของเขาจงคลุกฝุ่น! ผู้ที่พบเราะมะฎอนแล้วไม่ได้รับการอภัย"

โอ้อับรรดาชายและหญิงผู้ถือศีลอด หนึ่งในสิ่งสำคัญที่สุดที่เดือนอันประเสริฐนี้ควรถูกใช้คือการตักเตือนผู้คนและการเชิญชวนพวกเขาสู่อัลลอฮ์ ﷻ เพราะผู้คนพยายามทำความดี และหลายคนหลีกเลี่ยงจากการกระทำชั่วที่พวกเขาเคยทำก่อนเราะมะฎอน ดังนั้น เราจึงใช้โอกาสอันดีนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

มีผู้ฝ่าฝืนมากมายเพียงใดแล้วที่สำนึกผิดในเดือนเราะมะฎอนเพราะอายะฮ์ที่พวกเขาได้ยินหรือคำตักเตือนที่กระทบหัวใจของพวกเขา? อิมามมุสลิมได้รายงานว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า "หากออัลลอฮ์ ทรงชี้หน้าคนเพียงคนเดียวผ่านทางท่าน มันย่อมดีกว่าอูฐสีแดง¹(ทั้งฝูง) สำหรับท่าน" และอัดติรมิซียฺได้รายงาน ว่าท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

"อัลลอฮ์ บรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ ชาวชั้นฟ้าและชาวแผ่นดิน แม้แต่เมล็ดในรูของมันและปลา (ในน้ำ) ต่างขอดูอาอ์ให้แก่ผู้ที่สอนความดีแก่ผู้คน"

บางทีคำพูดจากผู้เชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ ﷻ อาจชี้นำผู้ที่ฟัง บางทีใครบางคนอาจพูดบางสิ่งโดยไม่ได้ใส่ใจ และด้วยเหตุนี้ทำให้อัลลอฮ์ ทรงพอพระทัย และพระองค์จะทรงให้บันทึกว่าพระองค์จะพอพระทัยต่อบุคคลนั้น จนกว่าพระองค์จะพบเขา

¹ อูฐสีแดงเป็นทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดในคาบสมุทรอาหรับ

อิบนุ กุตามะฮฺได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน "อัตเตาวาบิน"(ผู้สำนักผิด กลับตัวกลับใจ) จากการรายงานของ अबดุลลาฮิด บิน ซัยด์ ที่กล่าวว่า "ฉันอยู่ในเรือลำหนึ่งและลมได้พัดพาพวกเราไปยังเกาะแห่งหนึ่ง พวกเราพบชายคนหนึ่งที่น่ากำลังบูชารูปเจว็ด พวกเราจึงกล่าวแก่เขาว่า 'ท่านครับ ท่านบูชาใคร?'

เขาชี้ไปที่รูปเจว็ด พวกเราจึงกล่าวว่า 'พวกเรามีคนในเรือที่สามารถทำรูปแบบนี้ได้ สิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่ควรถูกบูชา'

เขากล่าวว่า 'แล้วพวกท่านบูชาใครกัน?'

พวกเรากล่าวว่า 'อัลลอฮฺ'

เขากล่าวว่า 'แล้วอัลลอฮฺ คือใคร?'

พวกเรากล่าวว่า 'ผู้ที่บัลลังก์ของพระองค์อยู่เหนือชั้นฟ้า กว้างขวางปกคลุมโลกนี้ และชีวิตกับความตายเป็นไปตามคำบัญชาของพระองค์'

เขากล่าวว่า 'แล้วพวกท่านรู้จักพระองค์ได้อย่างไร?'

พวกเรากล่าวว่า 'พระราชา(อัลลอฮฺ) องค์นี้ได้ส่งศาสนทูตผู้ทรงเกียรติมายังพวกเรา และท่านได้แจ้งเรื่องนั้นแก่พวกเรา'

เขากล่าวว่า 'แล้วศาสนทูตนั้นเป็นอย่างไร?'

พวกเรากล่าวว่า 'ท่านได้ทำหน้าที่ส่งสาร หลังจากนั้นอัลลอฮฺ ﷻ ได้เรียกท่านกลับ'

เขากล่าวว่า 'ท่านไม่ได้ทิ้งสัญลักษณ์อะไรไว้กับพวกท่านบ้างหรือ?'

พวกเขากล่าวว่า "แน่นอน ท่านได้ทั้งหนังสือของพระราชาไว้กับพวกเรา"

เขากล่าวว่า "ขอคุณหนังสือของพระราชาหน่อย หนังสือของบรรดาพระราชาต้องสวยงาม" พวกเราจึงแสดงมุศหฟ (คัมภีร์อัลกุรอาน) ให้เขาดู

เขากล่าวว่า "ฉันไม่รู้จักสิ่งนี้"

พวกเราจึงอ่านซูเราะฮ์หนึ่งจากอัลกุรอานให้เขาฟัง ขณะที่เรากำลังอ่านอยู่นั้น เขาเริ่มร้องไห้ จนกระทั่งเราอ่านจบซูเราะฮ์

เขากล่าวว่า "ผู้ที่คำพูดนี้เป็นของพระองค์ ไม่ควรถูกฝ่าฝืนเลย"

จากนั้นเขาจึงเข้ารับอิสลาม พวกเราพาเขาขึ้นเรือและสอนบทบัญญัติของอิสลามและซูเราะฮ์ต่างๆ จากอัลกุรอานให้เขา เมื่อพวกเราออกเดินทางความมืดยามราตรีได้มาเยือน พวกเราจึงเข้านอน

เขากล่าวว่า "โอ้ผู้คนที่ทั้งหลาย พระเจ้าที่พวกท่านได้ชี้นำฉันไปสู่พระองค์นี้ พระองค์ทรงหลับในยามคำคืนหรือ?"

พวกเขากล่าวว่า "โอ้บ่าวของอัลลอฮ์ ﷺ พระองค์คือผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงดำรงอยู่ตลอดกาล พระองค์ไม่ทรงหลับ"

เขากล่าวว่า "พวกท่านเป็นบ่าวแบบไหนกัน? พวกท่านนอนหลับในขณะที่นายของพวกท่านไม่ทรงหลับ?" แล้วเขาก็เริ่มทำอิบาตะฮ์และไม่สนใจพวกเรา

เมื่อพวกเราเดินทางมาถึงแผ่นดินของเรา ฉันได้เอ่ยกับเพื่อนๆ ว่า ชายคนนี้เพิ่งเข้ารับอิสลาม และเขาเป็นคนแปลกหน้าในดินแดนนี้ พวกเราจึงรวบรวมมิตรสหายให้เขาและมอบให้เขา เขากล่าวว่า "นี่คืออะไร?"

พวกเรากล่าวว่า "จงรับไว้และใช้จ่ายมันในสิ่งที่ท่านต้องการเถิด"

เขากล่าวว่า "ลา อิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ) ฉันเคยอยู่บนเกาะและบูชารูปเจว็ดต่างๆที่ไม่ใช่พระองค์ แต่พระองค์ก็ไม่ทรงปล่อยให้ฉันขัดสน พวกท่านคิดว่าพระองค์จะปล่อยให้ฉันไร้หนทางกระนั้นหรือ ในเมื่อ(ตอนนี้) ฉันรู้จักพระองค์แล้ว?" แล้วเขาก็จากไปเพื่อหาเลี้ยงชีพด้วยตัวเอง และหลังจากนั้นเขาก็กลายเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เคร่งครัดในการอิบาดะฮฺที่สุด"

ไม่เคยมีผู้ใดบนผืนแผ่นดินนี้ที่มีคุณลักษณะที่สูงส่งกว่า จิตใจที่บริสุทธิ์กว่า หรือมุ่งมั่นในการชี้นำผู้คนมากไปกว่าบุลกออซิม(ท่านนบีมุฮัมมัด) ท่านเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮฺ ﷻ ในทุกสถานที่และทุกเวลา ท่านเชิญชวนทั้งผู้ที่ท่านรักและเกลียด ทั้งผู้ที่ปฏิบัติดีต่อท่านและทำร้ายท่าน และท่านไม่ได้ใส่ใจเฉพาะผู้มีอำนาจและสถานภาพทางสังคมเท่านั้น ไม่เลย! ท่านใส่ใจทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทั้งทาสและไทเสมอกัน

โอ้บรรดาชายและหญิงผู้ศรัทธา เราไม่ควรฉวยโอกาสนี้หรือ? หากนักธุรกิจฉวยโอกาสทำธุรกิจ (ในเดือนนี้) นักแสดงฉวยโอกาสแสดง และนักร้องฉวยโอกาสร้องเพลง เราไม่ควรฉวยโอกาสในการชี้นำผู้คนหรือ?

ผู้เตือนเราะมะฎอน โอกาสทองของผู้ที่รักอัลลอฮ์

ด้วยคำพูดง่ายๆ จดหมาย หนังสือ การบรรยาย หรือการเชิญชวนที่จริงใจ บางทีอัลลอฮ์ ตะอาลา อาจทรงเปิดหัวใจผู้คนเพราะท่านก็ได้

ฉันขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ให้ทรงใช้พวกเราทุกคนในการทำ ความดี และให้ทรงทำให้เราเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ได้รับทางนำและส่วนหนึ่งของ ผู้ชี้นำผู้อื่นมาสู่พระองค์

สนใจสั่งซื้อหนังสืออิสลาม อัลกุรอานและลูกโป่งแต่งบ้านวันอีดได้ทาง

เพจFacebook Shopee และ Tiktok

ร้านหนังสืออิสลามบ้านหัสเสม

บทบัญญัติของการถือศีลอด

ในตอนท้ายนี้ จะกล่าวถึงประเด็นสำคัญบางประการที่เกี่ยวข้องกับการถือศีลอด

ประเด็นแรก

การถือศีลอดคือการตั้งใจละเว้นจากสิ่งที่ทำให้เสียการถือศีลอด ตั้งแต่รุ่งอรุณจนถึงดวงอาทิตย์ตก ผู้ใดที่งดเว้นการถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอนโดยไม่มีข้อยกเว้น เขาได้ตกอยู่ในบาปใหญ่ มีรายงานที่ถูกต้องว่าท่านนบีได้เล่าเกี่ยวกับความฝันของท่านว่า

"แล้วพวกเขาก็พาฉันเดินต่อไป เราได้พบกับผู้คนที่ถูกแขวนด้วยเอ็นร้อยหวาย และมุมปากของพวกเขาถูกฉีกและมีเลือดไหล ฉันถามว่า 'คนเหล่านี้คือใคร?' เขา (มะลัก) ตอบว่า 'พวกเขาคือผู้ที่เคยละศีลอดก่อนเวลาที่กำหนด'"

การถือศีลอดเป็นสิ่งที่จำเป็น (วาญิบ) สำหรับมุสลิมทุกคนที่บรรลุนิติภาวะ มีสติสัมปชัญญะ ไม่ได้เดินทาง สามารถถือศีลอดได้ และไม่มีสิ่งขัดขวาง เช่น การมีรอบเดือนหรือเลือดหลังคลอด

นอกจากนี้ ยังได้แนะนำให้สั่งสอนเด็กๆ ให้ถือศีลอด ดังที่อัลบุคอรีย์ได้รายงานว่า ธีรบุญญิ บินติ มุอาวิซ กล่าวว่า "พวกเราเคยให้ลูกๆ ของเราถือศีลอด และทำของเล่นจากขนแกะให้พวกเขา หากพวกเขาร้องไห้เพราะหิวอาหาร เราก็จะให้ของเล่นนั้น (เพื่อเล่น) จนกว่าจะถึงเวลาละศีลอด"

ผู้ที่วิกลจริตไม่จำเป็นต้องถือศีลอด หากเขามีสติสัมปชัญญะบางครั้ง และวิกลจริตบางครั้ง เขามีหน้าที่ถือศีลอดเฉพาะเมื่อมีสติสัมปชัญญะเท่านั้น และหากเขาเกิดวิกลจริตระหว่างวัน (ขณะที่กำลังถือศีลอด) ก็ไม่ทำให้การถือศีลอดของเขาเสีย เช่นเดียวกับกรณีที่เขาหมดสติเพราะความเจ็บป่วยและอื่นๆ เพราะเขาได้ตั้งเจตนาถือศีลอดขณะที่มีสติสัมปชัญญะ กรณีเดียวกันนี้ใช้กับผู้ที่เป็นโรคลมชัก

บุคคลต้องตั้งเจตนาถือศีลอดภาคบังคับตั้งแต่กลางคืน นี่เป็นเงื่อนไขสำคัญ แม้จะเป็นเพียงช่วงขณะก่อนรุ่งอรุณ ดังที่อบู ดาวูดได้รายงานว่าท่านนบีกล่าวว่า

"ไม่มีการถือศีลอดสำหรับผู้ที่ไม่ได้ตั้งเจตนาถือศีลอดตั้งแต่กลางคืน" หะดีษหะสัน

สำหรับผู้ถือศีลอดสุนัตทั่วไป ไม่จำเป็นต้องตั้งเจตนาตั้งแต่กลางคืน ดังที่มุสลิมได้รายงานว่าท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า "วันหนึ่งท่านเราะสูลุลลอฮ์ได้เข้ามาและถามว่า 'มีอะไร(กิน)ไหม?' พวกเรากล่าวว่า 'ไม่มี' ท่านจึงกล่าวว่า 'ถ้าอย่างนั้นฉันจะถือศีลอด'"

แต่สำหรับการถือศีลอดสุนัตเฉพาะ เช่น (วัน) อะเราะพะฮะฮ์และอาชูรอห์ จะปลอดภัยกว่าหากตั้งเจตนาตั้งแต่กลางคืนเพื่อให้ได้รับผลบุญอย่างสมบูรณ์

ประเด็นที่สอง

การถือศีลอดบางประเภทต้องทำอย่างต่อเนื่อง เช่น การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดเพื่อไถ่บาปจากการฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา การถือศีลอดสำหรับการชียารฺ [การเปรียบเทียบกับรยากับมารดา] และการมีเพศสัมพันธ์ในตอนกลางวันของเดือนเราะมะฎอน นอกจากนี้ หากผู้ใดบนบานว่าจะถือศีลอดติดต่อกัน ก็จำเป็นต้องทำตามนั้น

ในทางตรงกันข้าม การถือศีลอดบางประเภทไม่จำเป็นต้องทำอย่างต่อเนื่อง เช่น การชดเชยการถือศีลอดที่ขาดในเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดสิบวันสำหรับผู้ที่ไม่มัสยิดเพื่อเชือดในพิธีหัจญ์ การถือศีลอดเพื่อไถ่บาปจากการสาบาน การถือศีลอดเพื่อชดเชยการละเมิดสภาวะอิหฺรอม(ในหัจญ์หรือ อุมเราะฮฺ) และการบนบานถือศีลอดโดยไม่ได้ระบุว่าต้องทำอย่างต่อเนื่อง

การถือศีลอดสุนัตเช่น (การถือศีลอดในวัน)

อาซุรฮ์ อะเราะพะฮฺ วันจันทร์และวันพฤหัสบดี และวันอื่นๆ จะช่วยชดเชยข้อบกพร่องในการถือศีลอดภาคบังคับ

อย่างไรก็ตาม ท่านนบีได้ห้ามผู้คนถือศีลอดในวันศุกร์ ดังที่อัลบุคอรียได้รายงานว่า:

"ผู้ใดต้องการถือศีลอดในวันอัลญุมอะฮฺ (วันศุกร์) ก็จงถือศีลอดในวันก่อนหน้าหรือวันถัดไปด้วย"

และยังห้ามถือศีลอดในวันอีดทั้งสองวัน และวันดีฮริก วันที่ 11, 12 และ 13 ของเดือนซุลฮิจญะฮ์ - ยกเว้นสำหรับผู้ที่ไม่มัสต์ว์เพื่อเชือด เขาก็ควรถือศีลอดในวันเหล่านั้นที่มีนา

ประเด็นที่สาม:

ผู้เดินทางได้รับอนุญาตให้ละศีลอด ไม่ว่าเขาจะสามารถถือศีลอดได้หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าจะยากลำบากสำหรับเขาหรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม หากเขาต้องการละศีลอด เขาต้องออกจากเขตชุมชนของเมืองหรือนครของเขา ก่อน หากเขากลับมายังเมืองหรือนครของเขาในระหว่างวัน (ในเดือนเราะมะฎอน) และเขาไม่ได้ถือศีลอด มีความเห็นที่แตกต่างกัน (ว่าเขาต้องถือศีลอดตั้งแต่นั้นหรือไม่ว่า) จะปลอดภัยกว่าหากถือศีลอดในช่วงที่เหลือของวันนั้น เพื่อให้เกียรติความศักดิ์สิทธิ์ของเดือนนี้

สำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถถือศีลอดหรือพบความยากลำบากในการถือศีลอด ได้รับอนุญาตให้ละศีลอด อย่างไรก็ตาม ไม่อนุญาตให้ละศีลอดเพียงเพราะคาดว่าจะเหนื่อย หรือกลัวว่าจะป่วย และไม่อนุญาตให้ผ่อนปรนในการถือศีลอดเพราะการสอบหรือสิ่งที่คล้ายคลึงกัน

ผู้ป่วยที่คาดว่าจะหายป่วย ควรรอจนกว่าจะหายแล้วจึงชดเชยวันที่ขาด ส่วนผู้ป่วยที่มีโรคเรื้อรังที่ไม่คาดว่าจะหายและผู้สูงอายุที่ไม่สามารถถือศีลอดได้ ต้องให้อาหารแก่คนยากจนหนึ่งคนสำหรับทุกวันที่ขาด พวกเขาสามารถ

รวบรวมคนยากจนสามสิบคนในตอนท้ายเดือนและเลี้ยงอาหารพวกเขา หรือจะเลี้ยงคนยากจนหนึ่งคนในแต่ละวันก็ได้

หากผู้ใดป่วยในช่วงเวลาถือศีลอดและไม่ได้ถือศีลอด จากนั้นหายป่วย และสามารถชดเชยการถือศีลอดได้ แต่ไม่ได้ชดเชยเพราะความขี้เกียจจนกระทั่งเสียชีวิต ญาติคนหนึ่งของเขาควรชดเชยให้เขา เนื่องจากมีรายงาน จากท่านนบี ﷺ ในบันทึกของอัลบุคอรีและมุสลิมว่า:

"ผู้ใดเสียชีวิตโดยยังมีการถือศีลอดที่ค้างอยู่ ผู้ปกครองของเขาพึงถือศีลอดแทนเขา"

หรือให้อาหารแก่คนยากจนหนึ่งคนสำหรับแต่ละวันโดยใช้จากมรดกของเขา

สำหรับผู้สูงอายุมากที่ยังมีสติสัมปชัญญะดีแต่ไม่สามารถถือศีลอดได้ เขาต้องให้อาหารแก่คนยากจนหนึ่งคนสำหรับทุกวันที่ขาด อย่างไรก็ตาม บุคคลที่มีอาการสมองเสื่อมไม่จำเป็นต้องถือศีลอดหรือให้อาหารแก่คนยากจน หากเขามีสติสัมปชัญญะบางครั้งและบางครั้งก็ไม่มี เขาต้องถือศีลอดเมื่อมีสติสัมปชัญญะ และไม่ต้องทำอะไรในช่วงที่ไม่มีสติสัมปชัญญะ

ประเด็นที่สี่:

เมื่อรุ่งอรุณมาถึง ผู้ถือศีลอดต้องงดเว้น (จากทุกสิ่งที่ทำให้เสียการถือศีลอด) ทันที อย่างไรก็ตาม การงดเว้นก่อนอะซานประมาณสิบนาทีเพื่อความ

ปลอดภัยนั้นเป็นการอุตริกรรม (บิตอะฮฺ) ควรงดเว้นเมื่อถึงเวลาอะซานเท่านั้น ผู้ถือศีลอดละศีลอดเมื่อดวงอาทิตย์ตก และขุนนะฮฺคือการรับละศีลอด หากผู้ใดไม่มีสิ่งใดที่จะละศีลอด ก็ให้ตั้งใจแน่วแน่ที่จะละศีลอด

หากผู้ใดไม่ได้ถือศีลอดในระหว่างวันของเดือนเราะมะฎอนด้วย ข้อยกเว้นที่ถูกต้อง และเหตุผลนั้นเห็นได้ชัด - เช่น ผู้ป่วยที่เห็นได้ชัดว่าป่วย - ก็ไม่เป็นไรที่เขาจะกินและดื่มอย่างเปิดเผย อย่างไรก็ตาม จะดีกว่าหากบุคคลนี้ไม่กินอย่างเปิดเผย เพื่อไม่ให้เกิดความสงสัยว่ากำลังทำสิ่งที่ไม่ดี

ประเด็นที่ห้า:

มีเจ็ดสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดเสีย

1) อาหารและเครื่องดื่ม ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี

สิ่งที่คล้ายกับอาหารและเครื่องดื่ม เช่น ยาที่รับประทานทางปาก การฉีดสารอาหาร และการให้สารอาหารทางเส้นเลือด ที่ไม่ได้ทดแทนอาหารและเครื่องดื่มแต่เป็นเพียงการรักษา เช่น เพนิซิลิน อินซูลิน และวัคซีน ไม่มีผลต่อการถือศีลอด ไม่ว่าจะฉีดที่แขนหรือสะโพก แต่จะดีกว่าหากได้รับการรักษาเหล่านี้ในเวลากลางคืน

การฟอกไต ซึ่งต้องดึงเลือดออกมาเพื่อทำความสะอาดแล้วสูบกลับเข้าไปพร้อมกับสารเคมีและสารอาหารเพิ่มเติม เช่น น้ำตาลและเกลือ ทำให้การถือศีลอดเสีย ตามข้อสรุปของคณะกรรมการถาวรเพื่อการวิจัยอิสลามและฟัตวา

(อัลลัจญ์นะฮฺ อัดดาอิมะฮฺ) ยาหยอดตา ยาหยอดหู การถอนฟัน และการรักษา
แผลไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย

เช่นเดียวกัน การถือศีลอดไม่เสียด้วยการใช้ยาฟันสำหรับโรคเหงือก การ
ใช้ชีวก และแปรงสีฟัน ตราบใดที่ไม่มีการกลืนสิ่งใดลงไปและสิ่งที่ถูกดูดซึมเข้า
สู่ร่างกายผ่านทางผิวหนัง เช่น ครีมต่างๆ

หากผู้ใดกินหรือดื่มเพราะลืมขณะถือศีลอด เขาควรถือศีลอดต่อไป
เพราะนั่นเป็นเพียงอัลลอฮฺ ﷻ ที่ทรงให้อาหารแก่เขา และไม่จำเป็นต้อง
จ่ายกัฟฟาระฮฺ (การไถ่โทษ) หรือชดเชย อย่างไรก็ตาม หากผู้ใดเห็นเขา ก็ควร
เตือนเขา เพราะความครอบคลุมในโองการของอัลลอฮฺ ﷻ ที่ว่า

"และจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรมและความยำเกรง..." [อัลมาอิ
ดะฮฺ 5:2]

และความครอบคลุมในคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า:

"ดังนั้นหากฉันลืม จงเตือนฉัน"

หากผู้ใดจำเป็นต้องละศีลอดเพื่อช่วยชีวิตผู้อื่นจากความตาย เขาควร
ละศีลอดและชดเชยหลังจากเราะมะฏอน ตัวอย่างเช่น การช่วยคนจมน้ำหรือ
ดับไฟ

2) การร่วมประเวณีหรือการทำให้เกิดการหลั่ง

ผู้ใดที่จิตใจร่วมประเวณีในตอนกลางวันของเดือนเราะมะฎอน ขณะถือศีลอด ถือว่าการถือศีลอดของเขาเสีย เขาต้องสำนึกผิด จดเว้น (จากสิ่งที่ทำให้เสียการถือศีลอด) ตลอดวันที่เหลือ ขตเซยการถือศีลอด (หลังเราะมะฎอน) และจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ที่หนักมาก สิ่งนี้ใช้กับทั้งการมีเพศสัมพันธ์ในการสมรส และการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดบทบัญญัติ เช่น: (จีน่า) การร่วมเพศกับเพศเดียวกัน และการร่วมเพศกับสัตว์ คณะกรรมการถาวรได้ตัดสินใจว่าผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในช่วงเวลาถือศีลอดหลายวันในเดือนเราะมะฎอนต้องจ่ายกัฟฟาเราะฮ์ตามจำนวนวันที่มีเพศสัมพันธ์และทำให้การถือศีลอดเสีย

หากผู้ใดตื่นขึ้นมาในสภาพญุนบ (มีมลทินใหญ่) การถือศีลอดของเขาไม่เสียหาย การล่าช้าในการอาบน้ำละหมาด (ขุสลุ) จากญะนาบะฮ์ ประจำเดือน และเลือดหลังคลอดจนหลังรุ่งอรุณนั้นอนุญาตให้ทำได้ แต่ควรรีบทำเพราะการละหมาดฟัจญ์ร หากผู้ใดฝันเปียกขณะนอนหลับ การถือศีลอดของเขายังคงใช้ได้ แต่หากเขาสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองจนหลัง การถือศีลอดของเขาเสีย

3) การทำให้อาเจียนโดยเจตนา

หากผู้ใดตั้งใจทำให้อาเจียนโดยการเอานิ้วล้วงคอหรือบีบท้องและสิ่งที่คล้ายกัน เขาต้องขตเซยการถือศีลอด แต่หากเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจ การถือศีลอดของเขายังคงใช้ได้ สำหรับเสมหะ หากกลืนขณะที่อยู่ในลำคอ ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย แต่หากกลืนหลังจากที่ถึงปากแล้ว จะทำให้การถือศีลอดเสีย

4) อัลหิฎามะฮฺ (การกอกเลือด)

คล้ายกับการจงใจอาเจียน หรือการจงใจปล่อยให้เสียเลือดมากก็ทำให้ การถือศีลอดเสียเช่นกัน เช่น การบริจาเคเลือด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การเจาะ เลือดปริมาณเล็กน้อยเพื่อตรวจวิเคราะห์ไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย

5) ประจำเดือนและเลือดหลังคลอด

ผู้หญิงที่เลือดจากประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดหยุดในตอน กลางคืน (ก่อนรุ่งอรุณ) และเธอตั้งใจจะถือศีลอด แต่รุ่งอรุณมาถึงก่อนที่เธอจะ ได้อาบน้ำละหมาด (ซุสฺล) การถือศีลอดของเธอใช้ได้ และจะดีกว่าหากเธอไม่ใช้ ยาเพื่อหยุดเลือด แต่หากเธอทำเช่นนั้นและเลือดหยุด หากเธอถือศีลอด การถือ ศีลอดของเธอก็นับได้ ผู้หญิงที่เลือดหลังคลอดหยุดก่อนสี่สิบวันควรถือศีลอด และอาบน้ำละหมาดเพื่อที่จะละหมาด

หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรเปรียบเสมือนผู้ป่วย อนุญาตให้พวก เธอละศีลอดได้หากพวกเขากลัวอันตรายต่อตัวเองหรือลูก หากพวกเขาละศีล อด ไม่จำเป็นต้องทำอะไรนอกจากการชดเชยการถือศีลอด

ท่านนบีﷺ กล่าวว่า:

อัลลอฮฺ ทรงผ่อนปรนให้ผู้เดินทางไม่ต้องถือศีลอดและลดการละหมาด ลงครึ่งหนึ่ง และ (พระองค์ทรงผ่อนปรน) ให้หญิงตั้งครรภ์และหญิงให้นมบุตรไม่ ต้องถือศีลอด" หะดีษหะสัน บันทึกลงโดยอัสดีรมิซีย

สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะไม่ทำให้การถือศีลอดเสีย นอกจากจะครบสามเงื่อนไขต่อไปนี้:

1. บุคคลนั้นรู้ตัวและไม่ได้อยู่ในภาวะไม่รู้
2. เขาจำได้ว่าการกระทำนั้นทำให้การถือศีลอดเสีย หรือจำได้ที่กำลังถือศีลอดอยู่และไม่ได้ลืม
3. เขากระทำด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เพราะความจำเป็นอย่างยิ่งหรือถูกบังคับ

ถือเป็นขุณนะฮ์สำหรับผู้ถือศีลอดที่จะใช้ชีวิตตลอดทั้งวัน และไม่มีปัญหาในการดมน้ำหอมและใช้น้ำหอมและน้ำมันหอมขณะถือศีลอดเช่นเดียวกัน ไม่เป็นอันตรายสำหรับผู้ถือศีลอดจะใช้เครื่องหอม トラบใดที่ไม่สุดดมมันโดยตรง

ประเด็นสุดท้าย:

มารยาทของการถือศีลอดมีดังนี้

1. ให้ความสำคัญกับการรับประทานสะหุร (อาหารก่อนรุ่งอรุณ) และรับประทานช่วงท้ายของกลางคืน (ใกล้เช้าเวลาละหมาด) อัลบुकอรีย์รายงานว่า "จงรับประทานสะหุร เพราะแท้จริงในสะหุรนั้นมีความบะรอเกาะห์ (ความจำเริญ)"
2. รับประทานอาหาร อัลบुकอรีย์รายงานว่า

"ผู้คนจะยังคงอยู่ในความตึงเครียดที่เราได้พบเจอ" **เขา**รับลั่น

ท่านนบีﷺ เคยละศีลอดก่อนละหมาดด้วยอินทผลัมสด และหากไม่มีอินทผลัมสด ก็ใช้อินทผลัมแห้ง และหากไม่มีอินทผลัมแห้ง ท่านก็จะดื่มน้ำสองสามอึก ดังที่มีรายงานโดยอัสดีรมิซีย์

และท่านนบี ﷺ จะกล่าวหลังจากละศีลอดว่า

ذَهَبَ الظَّمْأُ، وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ

"ความกระหายได้หมดไป เส้นเลือดได้ชุ่มชื้นแล้ว และผลบุญได้ถูกบันทึกแล้ว หากออัลลอฮฺ ทรงประสงค์" หะดีษะหะซัน บันทึกโดยอับู ดาวูด และอัดดาเราะกูณียฺ

บทส่งท้าย

ฉันขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ผู้ทรงสูงส่ง ให้ทรงประทานความสำเร็จในการถือศีลอดและการย็นละหมาดของเราในเดือนเราะมะฎอนนี้ ด้วยความศรัทธาและการแสวงหาผลบุญจากพระองค์ ขอให้พระองค์ทรงทำให้เราเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่การถือศีลอดของพวกเขาถูกตอบรับและขอให้บรรดาความผิดพลาดและบาปต่างๆของพวกเขาได้รับการอภัย ขอให้พระองค์ทรงประทานความโปรดปรานด้วยการปลดปล่อยเราจากไฟนรก และขอพระองค์ทรงประทานชัยชนะด้วยสวรรค์ ขอให้พระองค์ทรงอภัยให้แก่เรา บิดามารดาของเรา และมุสลิมทั้งหมด อัลลอฮ์ คือ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเอื้อเฟื้อ และผู้ทรงรอบรู้ที่สุด ขอพระองค์ทรงประทานความเมตตาและความปลอดภัยแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ผู้เป็นที่รักของเรา วงศ์วานและบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านด้วยเถิด

เขียนโดยว่าผู้ต้องการการอภัยจากพระผู้อภิบาลของเขา ผู้ทรง
อานูภาพ

ชัยคฺ ดร.มุฮัมมัด บิน อับดุลเราะฮ์มาน อัลอะรีฟีย์

27/7/1422 ฮิจญ์เราะฮ์ศักราช

กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย